

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

Közleményszám

Tartalom

Oldal

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2007–2008

2008. január 31-i ülés

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

Ezen ülés jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 68 E, 2008.3.13.

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2008. január 31., csütörtök

(2009/C 68 E/01)

Az Európai Kutatási Térségről: új perspektívák

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása az Európai Kutatási Térségről: új perspektívák (2007/2187(INI))

1

(2009/C 68 E/02)

Iráni helyzet

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása Iránról

8

(2009/C 68 E/03)

A bali éghajlatváltozási konferencia eredménye

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása a Balin megrendezett éghajlatváltozási konferencia eredményeiről (COP 13 és COP/MOP 3)

13

(2009/C 68 E/04)

Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása az energiahatékonysági cselekvési tervről: a lehetőségek kihasználása (2007/2106(INI))

18

(Folytatás)

(2009/C 68 E/05)	Az európai vizeken folytatott halászat: a nemkívánatos járulékos fogások csökkentése és a visszadobás gyakorlatának megszüntetése Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása a nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére irányuló politikáról az európai vizeken folytatott halászat vonatkozásában (2007/2112(INI))	26
(2009/C 68 E/06)	A romákkal kapcsolatos európai stratégia Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása a romákkal kapcsolatos európai stratégiáról . . .	31

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2008. január 31., csütörtök

(2009/C 68 E/07)	A Parlament elnökének feladatai (az Eljárási Szabályzat 19. cikkének értelmezése) Az Európai Parlament 2008. január 31-i határozata az Eljárási Szabályzat 19. cikkének értelmezéséről: az elnök feladatai	36
------------------	---	----

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2008. január 31., csütörtök

(2009/C 68 E/08)	A személyek külső határokon történő, egyes dokumentumoknak Bulgária, a Cseh Köztársaság, Ciprus, Lettország, Magyarország, Málta, Lengyelország, Románia, Szlovénia és Szlovákia által kiadott nemzeti vízümaikkal egyenértékűként való egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése ***I Az Európai Parlament 2008. január 31-i jogalkotási állásfoglalása a személyek külső határokon történő, egyes dokumentumoknak Bulgária, a Cseh Köztársaság, Ciprus, Lettország, Magyarország, Málta, Lengyelország, Románia és Szlovákia által a területükön történő átutazás céljából kiadott nemzeti vízümaikkal egyenértékűként való egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0508 – C6-0279/2007 – 2007/0185(COD))	37
	P6_TC1-COD(2007)0185 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. január 31-én került elfogadásra személyek külső határokon történő, egyes dokumentumoknak Bulgária, Ciprus és Románia által a területükön történő átutazás céljából kiadott nemzeti vízümaikkal egyenértékűként való egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel	38
(2009/C 68 E/09)	A személyek külső határokon történő, a Svájc és Liechtenstein által kiadott egyes tartózkodási engedélyeknek a tagállamok által történő egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése ***I Az Európai Parlament 2008. január 31-i jogalkotási állásfoglalása a személyek külső határokon történő, Svájc és Liechtenstein által a területükön történő átutazás céljából kiadott egyes tartózkodási engedélyeknek a tagállamok által történő egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről szóló 896/2006/EK határozat módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0508 – C6-0280/2007 – 2007/0186(COD))	38

P6_TC1-COD(2007)0186

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. január 31-én került elfogadásra a személyek külső határokon történő, Svájc és Liechtenstein által a területükön történő átutazás céljából kiadott egyes tartózkodási engedélyeknek a tagállamok által történő egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről szóló 896/2006/EK határozat módosításáról szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel 39

(2009/C 68 E/10)

Az akvakultúrára vonatkozó statisztikák ***I

Az Európai Parlament 2008. január 31-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok által benyújtandó, akvakultúrára vonatkozó statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2006)0864 – C6-0005/2007 – 2006/0286(COD)) 39

P6_TC1-COD(2006)0286

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. január 31-én került elfogadásra a tagállamok által benyújtandó, akvakultúrára vonatkozó statisztikákról és a 788/96/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 39

(2009/C 68 E/11)

A tagállamok különleges intervenciók egységei közötti együttműködés *

Az Európai Parlament 2008. január 31-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió tagállamai különleges intervenciók egységei közötti, válsághelyzetekben történő együttműködés javításáról szóló tanácsi határozat elfogadására irányuló osztrák kezdeményezéséről (15437/2006 – C6-0058/2007 – 2007/0803(CNS)) 40

(2009/C 68 E/12)

Közösségi postai szolgáltatások ***II

Az Európai Parlament 2008. január 31-i jogalkotási állásfoglalása: a Tanács közös álláspontja a 97/67/EK irányelv közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadásáról (13593/6/2007 – C6-0410/2007 – 2006/0196(COD)) 44

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együttdöntési eljárás: első olvasat
- ***II Együttdöntési eljárás: második olvasat
- ***III Együttdöntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a **||** jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a **||** jel mutatja.

2008. január 31., csütörtök

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Az Európai Kutatási Térségről: új perspektívák

P6_TA(2008)0029

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása az Európai Kutatási Térségről: új perspektívák (2007/2187(INI))

(2009/C 68 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2007. április 4-i zöld könyvére „Európai Kutatási Térség: új perspektívák” címmel (COM(2007)0161),
 - tekintettel a fent említett bizottsági zöld könyvet kísérő bizottsági belső munkadokumentumra (SEC(2007)0412),
 - tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló, 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik kutatási keretprogramjának végrehajtására irányuló „Emberi erőforrás” elnevezésű egyedi programra vonatkozó 2006. december 19-i 2006/973/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2007. május 24-i, „A tudás átültetése a gyakorlatba: kibővített innovációs stratégia az EU számára” című állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0005/2008),
- A. mivel az Európai Tanács 2000. március 23–24-i, lisszaboni ülése támogatta az Európai Kutatási Térség (EKT) létrehozását;
- B. mivel az Európai Tanács 2002. március 15–16-i, barcelonai ülése elfogadta azt a célkitűzést, amely szerint a K+F összkiadását 2010-ig az Unió GDP-jének 3 %-ára emelik (ennek kétharmada a magán-szektor terhére);

⁽¹⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.⁽²⁾ HL L 400., 2006.12.30., 271. o. Helyesbítve: HL L 54., 2007.2.22., 91. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0212.

2008. január 31., csütörtök

- C. mivel a hetedik kutatási keretprogram feladata az EKT létrehozásának támogatása;
- D. mivel az EKT kialakítását egyidejűleg ki kell egészítenie az Európai Felsőoktatási Térség és az Európai Innovációs Térség létrehozásának, ezáltal teljessé válik az úgynevezett „tudásháromszög”;
- E. mivel az EKT három fő területet foglal magában: a kutatás belső piacát, ahol a kutatók, a technológia és a tudás szabadon mozoghat, a nemzeti és regionális kutatási tevékenységek hatékony, uniós szintű koordinálását, valamint az EU-szinten végrehajtott és finanszírozott programokat, politikákat és kezdeményezéseket;
- F. mivel – különösen a koordináció terén – nagyobb erőfeszítésre van szükség az uniós kutatások valamennyi területén: az emberi erőforrások, az infrastruktúra, a szervezetek, a pénzügyi támogatás, a tudásmegosztás és a globális együttműködés terén, az EU-n belüli kutatás felaprózódásának elkerülése és az ebben rejlő lehetőségek kiaknázása érdekében;
- G. mivel az álláslehetőségek és a munkafeltételek nem ösztönzik a fiatalokat arra, hogy a kutatási szektorban helyezkedjenek el, ami azt jelenti, hogy értékes humánerőforrás veszik kárba;
- H. mivel a K+F finanszírozása az EU-ban még messze elmarad a GDP 3 %-os mértékét előírányzó lisz-szaboni célkitűzéstől;
- I. mivel az EKT létrehozásának tágabb megközelítésére van szükség, amely valamennyi érdekelt felet magában foglalja;
- J. mivel a tudomány és a technika legtöbb területén, illetve a vezető pozíciókban a nők még mindig alulreprezentáltak;
- K. mivel az Európai Unióban a magánszektor K+F-ben való részesedése elmarad közvetlen versenytársaihoz képest;

A kutatók egységes munkaerőpiacának létrehozása

1. üdvözlőné a kutatói karrier egységes meghatározását, valamint a kutatók és kutatói gyakorlatok alkalmazását tartalmazó információs rendszer létrehozását Európa-szerte, és úgy véli, hogy mindez hozzásegíti az EU-t a legmagasabb kutatási színvonal eléréséhez;
2. sürgeti a tagállamokat és a régiókat, hogy a kutatás és innováció terén alakítsanak ki az anyagok és emberi erőforrások fejlesztésére irányuló olyan stratégiákat, amelyek kiterjednek többek között a kutatási infrastruktúrák modernizálására és létrehozására, a kutatók nagyobb anyagi támogatása révén megvalósított nagyobb fokú mobilitásra, a kutatókat vonzó helyi kezdeményezésekre, a jogi, adminisztratív és nyelvi akadályok felszámolására, a dolgozók csereprogramjaira és a mindenkinek, de különösen a nőknek és fiatal kutatóknak garantált hozzáférésre;
3. az EKT vonzerejének kutatók szemében történő növelése érdekében határozottan támogatja a Kutatók Európai Chartáját és a kutatók munkaerő-felvételi eljárásának magatartási kódexét; felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé, mily mértékben hajtották ezeket végre a tagállamokban;
4. hangsúlyozza, hogy egységes európai kutatói életpályát kell kidolgozni és bevezetni, továbbá hogy az európai kutatási szektorban a megüresedő álláshelyeket és képzési szerződéseket tartalmazó integrált információs rendszert kell bevezetni; úgy véli, hogy mindez kulcsfontosságú szerepet játszik a kutatók számára az egységes munkaerőpiac kialakításában;
5. hangsúlyozza a kutatók esetében a munkaerő-felvételi és előmeneteli eljárások teljesen nyitott és átlátható jellegének fontosságát; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a férfiak és a nők jobb egyensúlyát a munkaerő-felvételről és az előmenetelről döntő testületekben;
6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy összességében még mindig növekszik a K+F-finanszírozás transzatlanti irányú kiáramlása; hangsúlyozza, hogy meg kell akadályozni a hozzáértő, európai kutatók további kivándorlását; megfelelő intézkedéseket sürget a kutatók EU-ban tartására, illetve a visszatérés vonzóvá tételére különösen széles körű karrierlehetőségek és vonzó munkakörülmények biztosítása révén mind a férfiak, mind a nők részére;

2008. január 31., csütörtök

7. támogatja a kutatók földrajzi és szektorok közötti (azaz egyetemek és kutatói szervezetek, valamint a tudomány és az üzleti világ közötti) mobilitásának növelésére vonatkozó tervet, mint a tudásmegosztás és technológiaátadás megvalósításának eszközét; e célból felhívja a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy a kutatás különböző országokban megvalósuló, közös felülvizsgálatának ösztönzésével gazdagítsák a posztgraduális és a doktori képzést, és vegyék fontolóra a kimagaslóan sikeres Erasmus-programra épülő, európai posztdoktori ösztöndíj- és képzési rendszerek bevezetését;

8. hangsúlyozza, hogy az EKT sikeres kialakítása érdekében fontos a jól működő belső piac, illetve elengedhetetlen a kutatók szabad mozgása; sajnálja, hogy a kutatók EU-n belüli mobilitása még mindig akadályokba ütközik; kéri olyan intézkedések meghozatalát, amelyek elősegítik a kutatók szabad mozgását, különösen a munkavállalók szabad mozgására irányuló, még fennálló, átmeneti korlátozások feloldása révén, továbbá javítják az EU kutatási infrastruktúráját; támogatja az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (ETI) létrehozását;

9. úgy véli, hogy a kutatók EU-hoz történő hozzáférését nem gátolhatják a meglévő nemzeti korlátozások, például a szerzett szociális jogosultságok elismerésének/hordozhatóságának nem kielégítő volta, az adózási hátrányok és a családok áttelepülését övező nehézségek; kéri a tagállamokat, hogy a közjog hatálya alá tartozó, munkavállalásra vonatkozó nemzeti jogszabályait úgy készítsék el, hogy a más tagállamokból és harmadik országból érkező kutatók számára összemérhető munkakörülményeket biztosítsanak, és ne gátolják őket a kutatói munka megkezdésében;

10. emlékeztet arra, hogy a kutatók mobilitását ösztönözheti a „kutatási utalvány” létrehozása, amely a más tagállamban, illetve a fogadó intézményekben és egyetemeken használhatnak fel a kutatók, így kiegészítő pénzügyi forrásokkal járulna hozzá a külföldi kutatók számára vonzó aktuális kutatáshoz; úgy véli, hogy ez nem csupán a kutatóintézeteket és az egyetemeket tenné jobban érdekeltté a más tagállamból származó kutatók fogadásában és a legtehetségesebb kutatók megnyerésében, hanem a kiválósági központok fejlesztéséhez is hozzájárulna azáltal, hogy lehetővé tenné a legvonzóbb kutatási programok és intézmények számára, hogy minél több kutatót vonjanak be, és egyúttal javítsák anyagi helyzetüket; úgy véli, hogy a kutatók mobilitása ilyen jellegű járulékos támogatásának a mobilitás finanszírozására irányuló jelenlegi rendszert kellene kiegészítenie, illetve a forrásokat a hetedik kutatási keretprogram Együttműködés és Kapacitás elnevezésű programjaiból kellene előirányozni;

11. rámutat különösen a fiatal kutatók támogatásának szükségességére annak érdekében, hogy akkor is folyamatos juttatásokban részesüljenek, ha az EU-n belül munkahelyet változtatnak;

12. úgy véli, hogy a kutatók EKT-n belüli szabad áramlására vonatkozó közösségi szabályozási keretrendszer meg kell erősíteni, hogy elősegítse a vízumok és a munkavállalási engedélyek kibocsátását a harmadik országbeli állampolgárok számára;

13. szükségesnek tartja egyedi intézkedések bevezetését a nők valamennyi kutatási tevékenységben való nagyobb arányú részvételének elősegítésére vonatkozóan azzal a céllal, hogy jelentősen növeljék a kutatói karriert folytató nők arányát;

14. úgy véli, hogy a fiatalabb generáció körében tapasztalható csökkent érdeklődés a tudományos és technológiai oktatásban való részvétel iránt szoros összefüggésben áll a magánszféra és az akadémiai sféra közötti együttműködés hiányával; ezért felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fokozzák e két ágazat együttműködési kereteinek előmozdítására irányuló erőfeszítéseiket;

15. felhív a tagállamok közötti tapasztalatcserére, hogy egységes megközelítést alakítsanak ki a fogyatékkal élők közösségi finanszírozású kutatásokban való részvételének elősegítésére vonatkozóan, és növeljék azon fogyatékkal élők számát, akik a kutatói karriert választják, és kutatói karriert építenek;

16. úgy ítéli meg, hogy az állami hatóságoknak, a kutatást folytató szervezeteknek és vállalkozásoknak elő kell mozdítaniuk a szakmai és a magánélet összehangolását célzó intézkedéseket;

2008. január 31., csütörtök

17. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a tudományos oktatás fejlesztésének módját az EU-ban az oktatás minden szintjén; sajnálatát fejezi ki a kutatás-fejlesztés területén számos tagállamban tapasztalható emberi erőforrás hiánya miatt, amely a fiatalabb generációk tudományos tananyag és karrier iránti csökkent érdeklődésének köszönhető; ezért javasolja a tanulók laboratóriumi munkával és helyszíni kutatással való megismertetését célzó kezdeményezések bevezetését; javasolja továbbá az aktív, és kutatáson alapuló tanítási módszerek előmozdítását, a megfigyelés és kísérletezés alkalmazásával, valamint a tanárok és kutatók csere-programjainak létrehozását, illetve az innovatív képzési módszerek helyi és regionális hatóságok általi támogatását; úgy ítéli meg, hogy a tudomány gyors fejlődése az átlag állampolgár és a tudományos és technológiai kutatás közötti szakadék kialakulásának veszélyét hordozza magában; úgy ítéli meg, hogy széles körben elő kell mozdítani és támogatni kell a tudósok és a társadalom közötti párbeszédet, és következőképpen a kutatások eredményeit mindenki számára érthetővé és elérhetővé kell tenni;

18. úgy ítéli meg, hogy a kutatók partnerei részére biztosított munkalehetőségek, illetve gyermekeik számára gondozási lehetőségek és iskola keresésében nyújtott segítség révén javítani kell a kutatók társadalmi körülményeit;

Világ színvonalú kutatási infrastruktúra kialakítása

19. üdvözlí a kutatási infrastruktúra fejlesztése terén a Kutatási Infrastruktúrák Európai Stratégiai Fóruma (ESFRI) ütemtervének elfogadásával tett előrelépéseket; ennek ellenére úgy véli, hogy rendelkezéseket kell hozni az ESFRI által meghatározott infrastruktúrák mellett a tagállamok által jelenleg fejlesztés alatt álló új létesítmények és infrastruktúrák bevonására;

20. szorgalmazza, hogy csak akkor kerüljön sor az új, páneurópai kutatási infrastruktúra finanszírozására, ha nincsenek egyenértékű nemzeti infrastruktúrák, amelyek hasonló hozzáférési lehetőségeket nyújtanak a másik tagállamból származó kutatók számára;

21. hangsúlyozza a kutatást folytató szervezetek (RPO) szerepét és jelentőségét az európai kutatás területén, az egyetemekkel és kutatásfinanszírozó szervezetekkel együtt; felhívja a Bizottságot, hogy a közös politikák és végrehajtási tervek elfogadása előtt, a regionális hatóságokkal együttműködve törekedjen bizonyos mértékű együttműködésre az európai nemzeti ügynökségekkel, egyetemekkel és kutatást folytató szervezetekkel;

22. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki jogi kereteket a fontosabb közösségi kutatási szervezetek és infrastruktúrák létrehozásának és működésének elősegítésére, és hogy vegye fontolóra a már meglévő európai intézmények és megállapodások, például az európai részecskefizikai központ (CERN) és az Európai Űrügynökség (ESA) és az Európai Fúziós Fejlesztési Megállapodás (EFDA) bevonását, noha az ilyen szervezetek létrehozásához szükséges kormányközi szerződéseket el kell kerülni;

23. javasolja egyidejűleg, hogy azokban az országokban lévő szervezeteket, amelyekben a kutatási szektor kevésbé dinamikusan fejlődik, de megfelelő kutatási potenciállal rendelkeznek, teljes mértékben vonják be a páneurópai kutatási infrastruktúra kiépítésének folyamatába;

24. úgy véli, hogy a hosszú távú és folyamatos fejlődés biztosítása érdekében a nagy kutatási infrastruktúrák jóváhagyási folyamatának tartalmaznia kell a kutatást és fejlesztést, az információtechnológiát és a működési támogatásokat;

25. elismeri, hogy az ETI fontos tényező az EU kutatási infrastruktúrájának megerősítésében;

26. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a kutatást folytató szervezeteket, az egyetemeket és a kutatásfinanszírozó szervezeteket azok kapacitásának növelése és erőforrásaiknak az EKT létrehozása érdekében történő összekapcsolása érdekében; a cél a globális vezetés elérése a legfőbb tudományos területeken;

2008. január 31., csütörtök

A kutatóintézetek megerősítése

27. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kutatásra és fejlesztésre fordított kiadások uniós átlaga csupán a GDP 1,84 %-a, míg az ugyanez az arány az USA-ban 2,68 % és Japánban 3,18 %, valamint amiatt, hogy a kiadások igen nagy eltérést mutatnak: Romániában 0,39 %, Cipruson 0,4 %, míg Svédországban 3,86 %; hangsúlyozza, hogy növelni kell a kifizetések átlagát, és néhány tagállamban növelni kell az ilyen irányú kiadásokat; hangsúlyozza, hogy a sokszínű kutatási és fejlesztési tevékenységek jobb összpontosítása szükséges az Unió teljes területén, különösen a digitális gazdaságra történő áttérés megkönnyítése érdekében; meggyőződése, hogy mindez alapvető fontossággal bír a lisszaboni stratégiában ösztönzött tudásalapú gazdaság megvalósítását lehetővé tevő, megfelelő feltételek kialakítása szempontjából;

28. elismeri az EKT regionális dimenziójának jelentőségét, és úgy ítéli meg, hogy a regionális csoportok fejlődése fontos eszköze annak, hogy a kritikus tömeg összegyűljön, az egyetemek, kutatóintézetek és az ipar között kapcsolat alakuljon ki, illetve az európai kiválósági központok létrejöjjenek; úgy véli, hogy a régiók kutatási és innovációs lehetőségeit támogató strukturális alapokra, illetve a „kutatási potenciál” és a „tudás régiói” elnevezésű programokat a hetedik kutatási keretprogram célkitűzéseihez történő kulcsfontosságú hozzájárulásnak kell tekinteni;

29. hangsúlyozza a nemzeti és regionális kapcsolattartó pontok fontosságát a keretprogramok hatasosságának erősítésében, és felhív az együttműködésük elmélyítésére;

30. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy olyan magas szintű a nemzeti kutatási tanácsokat is magában foglaló nemzeti képviselettel bíró európai fórumot, amelynek feladata a fontosabb páneurópai kutatási kezdeményezések, illetve az európai programok eredményeinek jobb kiaknázása érdekében a tudományos és technikai felülvizsgálat egységes rendszerének azonosítása, fejlesztése és támogatása; úgy véli, hogy hasznos lenne a tudásértékelés és az elemzési módszerek, valamint az ellenőrzés és a minősítés megbízható rendszerének bevezetése, illetve az EU-n belüli kiválósági központok hálózatának kiépítése;

31. felhívja a Bizottságot, hogy a célkitűzések, működési szabályok és finanszírozási rendelkezések meghatározása révén biztosítsa, hogy a kiválósági hálózatok és az online kutatócsoportok maradéktalanul kiegészítsék egymást;

32. felhívja a Bizottságot, hogy a közigazgatási aktusok és az állami források következetesebb kiaknázása révén még inkább mozdítsa elő a közbeszerzést az EU-szintű kutatás-fejlesztés támogatása érdekében;

33. üdvözlí az Európai Tanács 2007. június 21–22-i brüsszeli ülésén jóváhagyott, a szellemi tulajdon állami kutatóintézetek és egyetemek általi kezeléséről szóló európai chartára vonatkozó kezdeményezést, amennyiben ez olyan használható szabályok létrehozását eredményezi, amelyek hangsúlyozottan figyelembe veszik a tudományos ismeretek kidolgozásának és átadásának igényeit;

34. felhívja a figyelmet a kis- és középvállalkozások (kkv-k) kutatást folytató szervként betöltött szerepére; úgy véli, hogy meg kell erősíteni részvételüket az európai szintű K+F projektekben, összefüggésben azzal a célkitűzéssel, hogy a hetedik kutatási keretprogram költségvetésének legalább 15 %-át a kkv-k számára irányozzák elő;

35. úgy ítéli meg, hogy a komoly kutatásnak szorosan kapcsolódnia kell az innovációhoz, ezért úgy véli, hogy a teljes mértékben integrált Európai Kutatási és Innovációs Térség létrehozása érdekében konkrét lépéseket kell célul kitűzni;

Tudásmegosztás

36. úgy véli, hogy az infrastruktúrára, a funkcionalításra és az elektronikus kereszthivatkozásokkal kapcsolatos kezdeményezésekre irányuló befektetések jelentős javulást tettek lehetővé a tudományos információk terjesztésében és alkalmazásában, valamint hogy a bölcsészeti- és természettudományos ismeretekhez való szabad hozzáférésről szóló berlini nyilatkozat jó példa arra, hogy az internet hogyan nyitott lehetőségeket az új modellekkel való kísérletezés számára; hangsúlyozza a szerzők szabad választása és szellemi tulajdonjoga tiszteletben tartásának fontosságát, biztosítva a jó minőségű, szakértői értékelések és az értékelt munkák megbízható védelmének folyamatosságát, továbbá ösztönzi az érdekelteket, hogy dolgozzanak együtt az alternatív modellek – például a szabad hozzáférés („Open Access”) fejlesztése – hatásának és megvalósíthatóságának értékelésére irányuló kísérleti projekten;

2008. január 31., csütörtök

37. egyetért a Bizottság által javasolt „nyitott innováció” fogalmával, amely szerint a köz- és a magán-szektor egyenlő feleké válnak, és a tudást megosztják egymás között, feltéve ha tisztességes és kiegyensúlyozott rendszer jön létre a tudományos eredményekhez való szabad hozzáférés és ezen eredmények magán-szektor általi felhasználása között (tisztességes tudásmegosztás); úgy véli, hogy a közismeretek ipar általi felhasználásra vonatkozó tisztességes és igazságos pénzügyi díjazással kapcsolatos szabályt hivatalosan is el kell ismerni;

38. meggyőződése, hogy a szellemi tulajdonjogok terén jelenleg uralkodó jogi bizonytalanság és magas költségek tovább súlyosbítják az európai kutatói törekvések felaprózódását; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg azoknak a különböző jogi aktusoknak a hatását, amelyek a tudásátadás EKT-n belül tapasztalható akadályait csökkenthetik; megjegyzi, hogy a megfelelően nyilvántartásba vett találmányok az ismeretek fontos forrásai, és a szellemi tulajdonjog védelmére vonatkozó jogszabályok, beleértve az európai szabadalmi jogot, nem korlátozhatják a tudásmegosztást; kiemeli az európai szabadalmak tekintetében egy, az Európai Közösségek Bírósága hatáskörét elismerő, magas színvonalú, költséghatékony és innovációbarát igazságszolgáltatási rendszer, illetve a közösségi szabadalom létrehozásának alapvető fontosságát; tudomásul veszi az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az európai szabadalmi rendszer fejlesztéséről szóló bizottsági közleményt (COM(2007)0165); megjegyzi, hogy az így kapott jogi keret jobban ösztönzi majd a magánvállalkozások kutatásban való részvételét, és nemzetközi szinten erősíti meg az uniós feltalálók helyzetét;

39. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve hozzon létre egy olyan európai fórumot, amely révén a civil társadalom tudományos, kutatási és technológiai párbeszédben való bevonásának európai és nemzeti szintű folyamatai koordinálhatók lennének;

40. úgy ítéli meg, hogy az EKT összefüggésében a közös kutatóközpontok (KKK) kapacitásait úgy kell kiaknázni, mint magas színvonalú, független, semleges, tudományos és technikai szervezetekét, amelyek egységes szak tudást nyújtanak az EU intézményei számára, és amelyek támogatják a kulcsfontosságú kérdésekkel (például az életminőséggel, az élelmiszer-biztonsággal, a környezettel és a fogyasztóvédelemmel) kapcsolatos döntéshozatali folyamatokat;

41. úgy véli, hogy a tevékenységeiket támogató és ösztönző megújult küldetésük, illetve a szerkezetükből adódó előnyök optimalizálása révén a közös kutatóközpontok a fiatal kutatók képzése és mobilitása terén „valódi európai lehetőségeket” biztosíthatnak;

Kutatási programok és prioritások optimalizálása

42. helyénvalónak tartja annak az elvnek az érvényesítését, hogy a nemzeti programokat kölcsönösen megnyissák más tagállamok résztvevői számára is, mivel ez további lépést jelenthet a már meglévő nemzeti programokkal kapcsolatos információk cseréje felé, és ösztönzőleg hatna a nemzeti kutatási tevékenységek nemzetközi fórumok általi értékelésére;

43. megjegyzi, hogy számos – kiváltképp a kevésbé fejlett K+F-struktúrákkal bíró – tagállam tart az EU-n belüli agyelszívástól; ennek megakadályozására olyan intézkedéseket sürget, amelyek a nemzeti kutatási politikák között nem a versenyt, hanem a kiegészítő jelleget ösztönzik a források összehangolása, illetve azok többszörözésének és felaprózásának megakadályozása érdekében;

44. hasznosnak találja a „változó geometria” mechanizmusa által kínált lehetőségek feltárását, amely megfelelő módszer a tematikus programok megvalósításához szükséges kellő rugalmasság kialakítására;

45. hangsúlyozza, hogy fokozni kell az uniós és a nemzeti kutatásfinanszírozás egymást kiegészítő jelleget;

46. úgy véli, hogy először az alapkutatások vagy az ún. „felderítő kutatások” területén kellene a tagállamok összes kutatója előtt megnyitni a nemzeti kutatási programok finanszírozását;

2008. január 31., csütörtök

47. megállapítja, hogy a helyi és regionális hatóságoknak kutatásbarát kereteket kellene létrehozniuk, és jelentős mértékben kellene hozzájárulniuk az EKT megvalósításához, valamint hogy mindezeket olyan közösségi finanszírozási programokon keresztül lehet végrehajtani, mint a hetedik kutatási keretprogram, és hogy jelentős előrehaladást lehet elérni a strukturális alapok által finanszírozott egyeztetett programok révén is; úgy ítéli meg, hogy különösen a „tudomány területén gyengébb” régiók K+F potenciálját haladéktalanul fokozni kell a strukturális alapokból és a hetedik kutatási keretprogramból nyújtott kombinált forrásokkal, valamint nemzeti és regionális befektetésekkel egyaránt annak érdekében, hogy többek között a társadalom által felvetett témákban folyó kutatásokban hatékonyan lehessen kielégíteni a helyi szükségleteket;

48. tudomásul veszi, hogy a lisszaboni stratégia célkitűzései nem érhetők el a privát szféra kutatási tevékenységeiben való részvételének jelentős növekedése nélkül; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a magánvállalkozások kutatásban való részvételét és befektetéseit ösztönző eszközök megerősítésére; egyetért azzal, hogy a technológiaintenzív piacokon elengedhetetlen Európa vezető pozíciójának kialakítása, amit a szellemi tulajdonjog védelmével kapcsolatos szigorú előírásokkal is támogatni kell; úgy véli, hogy e cél megvalósításához jelentős mértékben járul hozzá a jól működő piacokon megvalósuló köz- és a magánszféra közötti partnerségek bővülése;

49. sürgeti a tagállamokat, hogy gondoskodjanak az operatív programokban meghatározott regionális és nemzeti kutatások megfelelő finanszírozásáról, és biztosítsák a bevált gyakorlatok hatékony megosztását és a régiók közötti együttműködést; tudomásul veszi, hogy az egy adott régióban hatásosan működő gyakorlatok nem ültethetők át más régiókba módosítás nélkül; ezért hangsúlyozza, hogy a regionális szinten megbízható, átlátható és általánosan elfogadott mutatókkal végzett értékelések egyedi természetűek;

50. hangsúlyozza az összes európai régió kutatási potenciálja kibontakoztatásának jelentőségét, ami növelné az európai kutatás versenyképességét;

51. úgy véli, hogy intézkedéseket kell tenni az együttműködés formáinak és eszközeinek korszerűsítésére, illetve az EKT célkitűzéseihez történő hozzáigazításukra; javasolja, hogy fejlesszék tovább az olyan kezdeményezéseket, mint a tudományos és műszaki kutatások területén folytatott európai együttműködés (COST) és a piacorientált, ipari kutatásra-fejlesztésre irányuló páneurópai hálózat (EUREKA);

52. felismeri a kiválósági hálózatok szerepét az EKT tartós integráció által történő létrehozásában, ezáltal megakadályozva a kutatók erőfeszítéseinek felaprózódását, és felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a sikeres hálózatokat e cél elérése érdekében;

53. hangsúlyozza, hogy a célzott K+F együttműködés fontos, az egész világra kiterjedő lehetőségeket jelenthet az európai irányítású kutatás és fejlesztés számára; ezért sürgeti, hogy a nemzeti és a regionális kutatási rendszereket kössék az európai és az Európán kívüli hálózatokhoz, ugyanakkor garantálva a nemzeti és a regionális kutatási programok és az európai érdekek prioritásai (mint például az EIT) közötti koherenciát; ebben a tekintetben felszólítja a Bizottságot, hogy ismerje el a tértudományok és a regionális tudományok jelentőségét a területi kohézió szempontjából, különösen figyelembe véve az European Spatial Planning Observation Network 2013 (Európai Területrendezési Megfigyelő Hálózat) programot; úgy véli, hogy a területi együttműködést a kritikus tömeg elérése és a nemzetközivé válásra való felkészülés eszközeként kellene fejleszteni; felhívja ezért a tagállamokat azoknak a határokon átnyúló igazgatási akadályoknak a megszüntetésére, amelyek akadályozzák a tudás intézményei között az együttműködést; javasolja, hogy az e téren bevált nemzeti gyakorlatok összehasonlítására alkalmazzák a nyílt koordinációs módszert;

54. úgy véli, hogy tágabb megközelítésre van szükség az állami támogatásokat érintő stratégiai döntések prioritásainak meghatározása tekintetében, és hogy többek között az európai technológiai platformok és a közös technológiai kezdeményezések számára előnyös lenne az egyetemekhez, kutatást folytató szervezetekhez és kkv-khez hasonló, állami és magán szervezetek erőteljesebb bevonása a hosszú távú stratégiák kidolgozása érdekében;

55. hangsúlyozza a K+F terén való befektetések növelésének és az innováció fejlesztésének szükségességét Európában; ezzel kapcsolatosan megemlíti az európai területi menetrend és a kohéziós politikára vonatkozó stratégiai iránymutatások keretében vállalt lisszaboni célkitűzések kombinálását, mivel mindkettő előfeltétele a versenyképesség biztosításának; hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen az EKT felülről lefelé és a regionális politika alulról felfelé irányuló megközelítésének összekapcsolása; hangsúlyozza, hogy javítani kell az olyan kutatási tevékenységek és programok koordinációját, mint amilyenek az európai technológiai platformok és az „ERA-NET”-program;

56. úgy véli, hogy a kutatói közösség által kidolgozott előrejelzéseket és stratégiai menetrendeket figyelembe kell venni a munkaprogramok tervezése és a hetedik kutatási keretprogram pályázati felhívásai során;

2008. január 31., csütörtök

Nyitás a világ felé: nemzetközi tudományos-technológiai együttműködés

57. úgy ítéli meg, hogy a kutatási és fejlesztési együttműködés elősegítheti egyes millenniumi fejlesztési célok elérését, és ezért úgy véli, hogy fontos az EU tudományos együttműködési politikáit összeegyeztetni az EU külpolitikájával és fejlesztési segélyprogramjaival;

58. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a kutatási együttműködések a párbeszéd, a béke a biztonság, valamint a gazdasági és szociális fejlődés előmozdítása érdekében; úgy véli, hogy az ilyen együttműködések további lehetőséget biztosítanak az EU számára a fenntartható regionális fejlesztéshez, az egészséghez, az élelmiszerbiztonsághoz, és az éghajlatváltozáshoz hasonló nagy jelentőségű kérdések kezelésére;

59. felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen, hajtson végre és támogasson olyan intézkedéseket, amelyek a fejlődő országokból származó tudósok részvételi arányát javítják a nemzetközi együttműködéssel megvalósuló tudományos és K+F projektekben, és globálisan mozdítsa elő a létező szellemi tulajdonhoz való hozzáférést; hangsúlyozza, hogy az EU-t harmadik országbeli, különösen a szomszédos európai országokból érkező kutatók számára is vonzóvá kell tenni többek között a harmadik országbeli állampolgároknak az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról szóló, 2005. október 12-i 2005/71/EK tanácsi irányelv gyorsabb átültetése révén⁽¹⁾, figyelembe véve a kutatók szükségleteit; támogatja a Bizottság kékkártyás rendszer létrehozására irányuló javaslatát, amely rendszer jelentős értéket képviselne a tudományos-technológiai ágazat irányelvben nem érintett emberi erőforrásai szempontjából;

60. reméli, hogy a világra való nyitottság szempontjából az EKT előnyben részesíti majd a legkülső régiókat és a tengerentúli országokat és területeket annak érdekében, hogy a „kiválósági hálózatok” keretében a tudományos és technológiai együttműködésekbe történő egységes bevonásuk révén a lehető legjobban kiaknázásra kerüljenek az ilyen európai és partnerrégiók által kínált előnyök és erőforrások;

61. úgy véli, hogy az EU-val szomszédos országokat és az EU geopolitikai prioritásaihoz közelebb álló országokat, mint például a Földközi-tenger medencéjében fekvőket, Kelet-Európát, Afrikát és Latin-Amerikát, ösztönözni kell az EKT-ban való részvételre további tudományos és technológiai együttműködési megállapodások elősegítése révén;

62. úgy véli, hogy az EU geopolitikai prioritásaihoz közelebb álló országokat, mint például a Földközi-tenger medencéjében fekvőket, ösztönözni kell a tágabb Európai Kutatási Térségben való részvételre, amely fokozatosan kiterjesztheti koordinációs rendszereit, a tudásmegosztásra vonatkozó elveit és a kutatók mobilitását az EU és társult országai szoros értelemben vett határain túl;

*

* *

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 289., 2005.11.3., 15. o.

Iráni helyzet

P6_TA(2008)0031

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása Iránról

(2009/C 68 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Iránról szóló korábbi állásfoglalásaira, nevezetesen a nukleáris kérdést és az emberi jogokat érintő, és különösen a 2005. október 13-án⁽¹⁾, és 2005. november 17-én⁽²⁾ elfogadott állásfoglalásaira, az Irán és a nemzetközi közösség közötti konfrontációról szóló, 2006. február 15-i⁽³⁾ és az Iránról szóló, 2007. október 25-i⁽⁴⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Tanács Iránról szóló következtetéseire, különösen a 2007. december 14-i következtetésekre,

⁽¹⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 111. o.

⁽²⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 468. o.

⁽³⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 145. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0488.

2008. január 31., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának (ENSZ BT) az iráni nukleáris programról szóló, 1696 (2006), 1737 (2006) és a 1747 (2007) számú határozataira,
 - tekintettel az Irán és a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) által 2007. augusztus 21-én elfogadott munkatervre, amelynek célja az Irán nukleáris programjával kapcsolatos kérdések tisztázása („Az atomsorompó-szerződés biztonsági megállapodásának végrehajtása az Iráni Iszlám Köztársaságban” című, 2007. augusztus 30-i GOV/2007/48. számú NAÜ kormányzótanácsi jelentés INFCIRC/711. számú mellékletében),
 - tekintettel a NAÜ kormányzótanácsának jelentéseire, és különösen „Az atomsorompó-szerződés biztonsági megállapodásának és az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1737 (2006) és 1747 (2007) számú határozataira vonatkozó rendelkezéseinek az Iráni Iszlám Köztársaságban történő végrehajtására” című, 2007. november 15-i GOV/2007/58. számú jelentésre,
 - tekintettel az Egyesült Államok 2007. december 3-án kiadott „nemzeti hírszerzési értékelő” jelentésére Irán nukleáris törekvéseiről és képességeiről (US NHÉ), és a NAÜ főigazgatójának, Dr. Mohamed El-Baradeinek, ez ügyben tett nyilatkozatára (2007/22. számú sajtóközlemény),
 - tekintettel az ENSZ-közügyűlés 2006. december 19-i 61/176. számú határozatára, és különösen az ENSZ-közügyűlés 2007. december 18-i 62/168. számú határozatára az emberi jogok helyzetéről az Iráni Iszlám Köztársaságban,
 - tekintettel az ENSZ-közügyűlésnek a halálbüntetés alkalmazásának moratóriumáról szóló, 2007. december 18-i 62/149. számú határozatára,
 - tekintettel a Teheránban tartott második Európai Parlament és az Iráni Iszlám Köztársaság Madzslisza közötti 2007. december 8–9-i parlamentközi ülésre,
 - tekintettel a Tanács elnökségének az Európai Unió nevében kiadott 2008. január 25-i, az Iránban kiszabott halálbüntetésekről szóló nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az atomsorompó-szerződés IV. cikke megállapítja, hogy azon Szerződés semmilyen szempontból nem érinti a szerződő felek azon elidegeníthetetlen jogát, hogy békés célokból mindenféle megkülönböztetéstől mentesen nukleáris energiát termeljenek és használjanak, illetve ezzel kapcsolatos kutatásokat végezzenek, azon Szerződés I. és II. cikkével összhangban;
- B. mivel Irán mostanáig nem függesztette fel a dúsítással és az újrafeldolgozással kapcsolatos összes tevékenységét, és nem ratifikálta az atomsorompó-szerződés kiegészítő jegyzőkönyveit az ENSZ BT 1696 (2006), 1737 (2007) és 1747 (2007) számú határozatainak megfelelően annak érdekében, hogy visszaállítsa a programja teljesen békés jellegével kapcsolatos bizalmat;
- C. mivel Dr. El-Baradei úr 2007. november 15-i, fent említett jelentésében megállapította, hogy előrelépés történt a NAÜ által kért biztonsági intézkedések Iránban történő végrehajtásában, valamint hogy Irán szélesebb körű tájékoztatást adott nukleáris programjának múltbeli szempontjairól; mivel azonban hangsúlyozta, hogy nagyobb együttműködésre van szükség a jelenlegi tevékenység megmagyarázásához, beleértve az ellenőrként által az atomerőművekben talált, urán széles körű dúsítására utaló nyomokat, és mivel sürgette Iránt, hogy a lehető legkorábban hajtsa végre a kiegészítő jegyzőkönyvet;
- D. mivel Dr. El-Baradeivel 2008. január 12-én Teheránban folytatott megbeszéléseken az iráni vezetők beleegyeztek, hogy négy héten belül választ adnak az országuk múltbeli nukleáris tevékenységével kapcsolatban még fennálló valamennyi kérdésre;
- E. mivel az US NHÉ jelentés megállapította, hogy Irán nukleáris fegyverkezési programjának 2003-as lezárását követően nem kezdte újra azt 2007 közepéig, az urán dúsításával és a nukleáris fegyverekben történő lehetséges jövőbeli használatával kapcsolatos aggályok ellenére; mivel ezen US NHÉ-nek köszönhetően elhárult annak a lehetősége, hogy megelőző katonai beavatkozásra kerüljön sor Bush amerikai elnök hivatali idejének lejártá előtt;

2008. január 31., csütörtök

- F. mivel a G8-ak vezetői 2007. június 6-tól 8-ig tartott, heiligendammi éves csúcsertekezletükön hangsúlyozták a nukleáris tüzelőanyagokkal kapcsolatos sokoldalú szempontokon alapuló mechanizmus, mint a nemzeti dúsítási és újrafeldolgozó tevékenységek lehetséges alternatívája kidolgozásának és alkalmazásának fontosságát;

Az emberi jogok kapcsán

- G. mivel az elmúlt két évben – nevezetesen a 2005. júniusi elnökválasztás óta – annak ellenére romlott a polgári jogok és politikai szabadságjogok gyakorlásával kapcsolatos helyzet Iránban, hogy Irán az e területre vonatkozó nemzetközi megállapodások keretében vállalta az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok előmozdítását és védelmét;
- H. mivel Iránban a kivégzések száma, beleértve a kiskorúak nyilvános akasztását is, drámai mértékben nőtt az elmúlt években, és különösen az elmúlt hónapokban;
- I. mivel bizonyíthatóan előfordultak gyakran nyilvános, akasztás vagy kövezés útján történő kivégzések, a fogva tartottak kínzása és bántalmazása, a hosszan tartó magánzárkában történő elzárás rendszeres és önkényes használata, a titkos fogva tartás, a kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód vagy büntetés, többek között korbácsolás és megcsonkítás, és az emberi jogok megsértésének büntetlensége;
- J. mivel a politikai ellenzék, az emberi jogi aktivisták, újságírók, az interneten felszólalók, tanárok, értelmiségiek, nők, diákok, szakszervezeti aktivisták és vallási, etnikai, nyelvi vagy egyéb kisebbséghez tartozó személyek erőszakos elnyomása fokozódott;
- K. mivel a kisebbségeknek – például az azerieknek, a szufiknak és a szunnitáknak – vallási vagy etnikai hátterük miatt növekedő mértékű megkülönböztetéssel és zaklatással, illetőleg továbbra is a kulturális és polgári jogaik elnyomásával kell szembe nézniük; mivel bizonyos kisebbségek tagjainak, például az aghvaziknak, a kurdoknak és a beludzsoknak még kínzással és kivégzéssel is szembe kell nézniük;
- L. mivel a bahái vallási közösség tagjai nem gyakorolhatják vallásukat, súlyos üldöztetésnek vannak kitéve és gyakorlatilag minden polgári joguktól (többek között a tulajdonhoz, felsőoktatáshoz való jogaiktól) megfosztják őket, vallási helyeiket pedig megrongálták;
- M. mivel számos nőjogi mozgalomhoz tartozó aktivista ellen léptek és lépnek fel, amiért részt vettek az „egymillió aláírás” kampányban, amelynek célja a nőket hátrányosan megkülönböztető törvények visszavonásának elérése és ezen egymillió aláírás beterjesztése a Nemzeti Parlamenthez (Madzslisz); mivel Irán továbbra sem írta alá a nők elleni diszkrimináció valamennyi formájának eltörléséről szóló ENSZ egyezményt;
- N. mivel egyetemi oktatók százait távolítottak el oktatási tisztségükből azzal vádolva őket, hogy túl világiak, és mivel sok diákot letartóztattak a tüntetések után, például a 2007. december 7-i nemzeti egyetemi diáknaphoz kapcsolódó tüntetéseken résztvevőket;
- O. mivel a 2008 márciusában tartandó Madzslisz parlamenti választások jelöltjeinek nyilvántartásba vételi időszaka 2008. január 10-én lezárult, és a belügyminisztérium 2008. január 22-től kezdődően nyújt tájékoztatást a határozatokról, és mivel a választásokat alkotmányos szempontból felügyelő Örök Tanácsának jogában áll jelölteket diszkvalifikálni;

Az EU és Irán közötti kapcsolatokról

- P. mivel Irán 2003 decemberében megszakította az EU és Irán közötti átfogó párbeszédet, és az EU–Irán emberi jogi párbeszéd keretében 2004 júniusa óta nem zajlott megbeszélés;
- Q. mivel az EU Iránnal ápolt kapcsolatai az elmúlt években egy három pilléren nyugvó megközelítésen alapultak, amelyet a kereskedelmi és együttműködési megállapodásról zajló tárgyalások, a politikai párbeszéd és az emberi jogi párbeszéd jellemeztek, és mivel ez a három szempont nem választható el egymástól;

2008. január 31., csütörtök

A nukleáris kérdés kapcsán

1. megerősíti, hogy a nukleáris fegyverek elterjedésének kockázata, amelyet az iráni nukleáris program magában hordoz, továbbra is komoly aggodalmat okoz az EU és a nemzetközi közösség számára, amint ezt az ENSZ BT 1696 (2006), 1737 (2006) és 1747 (2007). számú határozatai is rendkívül egyértelműen tartalmazzák; ezért sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Irán még mindig nem tett eleget a dúsítással és az újrafeldolgozással kapcsolatos összes tevékenysége felfüggesztésére vonatkozó nemzetközi kötelezettségének;
2. támogatását fejezi ki az EU erőfeszítési iránt, hogy tárgyalások útján hosszú távú megoldást találjon az iráni nukleáris kérdésre, és hangsúlyozza a (NAÜ) fontos szerepét;
3. tudomásul veszi a NAÜ–Irán munkaterv megvalósításában elért előrelépést, és ismételten felhívja Iránt, hogy állítsa helyre nukleáris programjának átláthatóságát azáltal, hogy teljes, egyértelmű és hiteles válaszokat adjon a NAÜ-nek, a programmal kapcsolatos folyó ügyeket rendezze és az aggodalmakat oszlassa el – beleértve a katonai háttérrel rendelkező ügyeket –, maradéktalanul hajtsa végre az átfogó biztosítéki egyezmény rendelkezéseit, beleértve annak a kiegészítő rendelkezéseit is, illetve ratifikálja és hajtsa végre a kiegészítő jegyzőkönyvet;
4. megerősíti, hogy teljes mértékben támogatja az ENSZ Biztonsági Tanácsa által az ENSZ-alapokmány VII. fejezetének 41. cikke alapján elfogadott határozatait; támogatja a 2007. december 14-i fent említett európai tanácsi következtetéseket; üdvözli az ENSZ BT öt állandó tagjának és Németország külügyminisztereinek, valamint az Európai Unió Közös Kül- és Biztonságpolitikai (KKBP) főképviselőjének 2008. január 22-i berlini találkozásán született, Iránról szóló új megállapodás-tervezetet, amely további intézkedéseket irányoz elő, és amely a nemzetközi közösségnek a kérdéshez való egyhangú hozzáállásáról biztosít;
5. ismételten kifejezi álláspontját, amelynek értelmében lehetőség van a jelenlegi nukleáris kérdés eszkalációjának megoldására, és hogy nem szabad mérlegelni semmiféle katonai beavatkozást; támogatását fejezi ki Dr. El-Baradei azon erőfeszítései kapcsán, amelyek az Iránnal nyitva álló valamennyi kérdés 2008. márciusig történő megválaszolására irányulnak; felhívja az Egyesült Államok kormányát és az ügyben érintett egyéb szereplőket, hogy hagyjanak fel az Irán elleni katonai megoldásokkal és a rezsim megváltoztatására irányuló elképzelésekkel kapcsolatos retorikával;
6. tudomásul veszi az US NHÉ-nek az iráni katonai és polgári atomprogramokról szóló megállapításait; úgy véli, hogy e megállapítások alátámasztják az uniós politika kétfélszós megközelítését Irán diplomáciai úton történő meggyőzése érdekében, hogy maradéktalanul tartsa be a NAÜ kéréseit a polgári célú atomprogram lehetséges katonai összekapcsolásának hiteles és ellenőrizhető módon történő beszüntetésére;
7. sürgeti ezért Iránt, hogy haladéktalanul kezdje meg az atomprogramjának további irányvonalával kapcsolatos tárgyalások újabb fordulóját, és függessze fel a dúsításhoz kapcsolódó összes tevékenységét; felhívja az Egyesült Államokat, hogy az Észak-Koreával folytatott tárgyalások diplomáciai sikerét követően az EU mellett közvetlenül vegyen részt az Iránnal folytatott tárgyalásokban, mivel az USA abban a helyzetben van, hogy további biztonsági garanciákat nyújthat, különösen a bécsi székhelyű NAÜ égisze alatti többoldalú keretek között;
8. hiteles többoldalú nukleáris leszerelési lépéseket sürget az atomsorompó-szerződés megerősítésén keresztül, és felhívja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet annak érdekében, hogy a jelenleg megfeneklett nukleáris leszereléssel kapcsolatos tárgyalások terén elmozdulást lehessen elérni;
9. hangsúlyozza az Egyesült Államokkal, Oroszországgal, Kínával és az el nem kötelezett országokkal való együttműködés fontosságát annak érdekében, hogy kiegészítő koncepciókat vizsgáljanak meg a nukleáris létesítményeiről és azok használatáról Iránnal kötendő megállapodás céljából, Irán biztonsági érdekeinek figyelembe vételével;
10. úgy véli, hogy egy ilyen átfogó megállapodásnak elő kell segítenie egy Indiát, Pakisztánt és egyéb atomhatalmakat magában foglaló fenntartható regionális biztonsági rendszer létrehozását, és úgy véli, hogy Iránnak fel kellene vállalnia a regionális szereplőként rá háruló feladatokat;
11. felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy komolyan vegye fontolóra és haladéktalanul tegyen lépéseket annak megvalósítása érdekében, hogy egy, az atomenergia felhasználására vonatkozó új többoldalú keretet hozzon létre, amely a nukleáris fűtőanyag-ellátás garantálása mellett minimálisra csökkenti az atomfegyverek terjedésének kockázatát, a NAÜ ajánlásának megfelelően;

2008. január 31., csütörtök

Az emberi jogok kapcsán

12. komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az iráni emberi jogi helyzet az elmúlt években romlott; felhívja az iráni hatóságokat, hogy a nemzetközi emberi jogi normákkal és az Irán által aláírt dokumentumokkal összhangban tartsák tiszteletben kötelezettségeiket az egyetemes értékek, illetve a polgári jogok és a politikai szabadságjogok mindenki számára való biztosítása révén, és emlékeztet az e témában 2007. október 25-én elfogadott fent említett állásfoglalására;

13. határozottan elítéli az Iránban végrehajtott, különösen pedig a fiatal- és kiskorúak esetében hozott vagy végrehajtott halálbüntetéseket, és felszólítja az iráni hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a kiskorúakra vonatkozó, nemzetközileg elismert olyan jogi biztosítékokat, mint például az ENSZ gyermekjogi egyezménye;

14. mélyen aggasztja, hogy az elmúlt évben fokozódott az iráni civil társadalmi mozgalmak elnyomása; felhívja az iráni hatóságokat, hogy vessenek véget a nők jogait védők, az „egymillió aláírás” kampány aktivistái, a diákmozgalmak, a kisebbségi jogok védelmezői, az értelmiségiek, a tanárok, az újságírók, az interneten felszólalók és a szakszervezetek képviselői – különösen Mansour Osanloo és Mahmoud Salehi – kíméletlen elnyomásának, és felhív azon személyek szabadon bocsátására, akiket meggyőződésük békés kifejezésre juttatása miatt vetettek börtönbe;

15. erőteljesen ellenzi az ahvazi aktivista, Zamel Bawi 2008. január 30-án, Iránban, helyi idő szerint reggeli 4 órakor történt kivégzését, amely a tizenkilencedik ahvazi aktivista kivégzése az elmúlt 12 hónapban, és sürgeti az iráni kormányt, hogy álljon el a holland állampolgár és emberi jogi aktivista, Faleh Abdullah al-Mansouri és az UNHCR által bejegyzett menekültek, Rasoul Ali Mazrea és Said Saki kivégzésétől, akiknek Norvégiába történő visszatelepítése biztosítva van, továbbá, hogy engedjék őket az állampolgárságuk, illetőleg menedékük szerinti országba továbbutazni; felhív ugyanakkor a halálra ítélt Abdolvahed „Hiwa” Butimar és Adnan Hassanpour kurd újságíró szabadon bocsátására;

16. sürgeti az iráni hatóságokat, hogy a jogszabályokban és a gyakorlatban is szüntessék meg a kínzás – beleértve a különösen embertelen kivégzések – és a kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód vagy büntetés valamennyi formáját, tartsák tiszteletben a megfelelő jogi eljárásokat és vessenek véget az emberi jogok megsértése büntetlenségének; felhívja az iráni hatóságokat, hogy sürgősen módosítsák a büntető törvénykönyvet azért, hogy a megkövezéssel kapcsolatos moratórium végleges tilalommá váljon;

17. üdvözli a fent említett ENSZ Közgyűlés 62/149. számú határozatát a halálbüntetésre vonatkozó moratóriumról, amely a halálbüntetés eltörlése érdekében tett lépésként globális moratórium bevezetését szorgalmazza; felszólítja Iránt, hogy alkalmazza a kivégzésekkel kapcsolatos moratóriumról szóló, közel-múltban elfogadott határozatot;

18. felszólítja az iráni hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a vallási, etnikai, nyelvi vagy más elismert vagy el nem ismert kisebbségekhez tartozó személyekkel kapcsolatos nemzetközileg elismert jogi biztosítékokat; határozottan elítéli a kisebbségi jogok jelenlegi semmibe vételét és követeli, hogy a kisebbségek gyakorolhassák az iráni alkotmány és a nemzetközi jog által biztosított összes jogaikat; sürgeti az iráni hatóságokat, hogy cselekedjenek alkotmányosan, továbbá, hogy a gyakorlatban szüntessék meg a vallási, etnikai, nyelvi és egyéb kisebbségekhez tartozó személyek – beleértve többek között az arabokat, azeriket, beludzsokat, kurdokat, bahaikat, keresztényeket, zsidókat, szufikat és szunnita muszlimokat – elleni megkülönböztetés minden formáját és emberi jogaik megsértését; külön felszólít arra, hogy szüntessék meg a bahái vallás gyakorlásának de facto tilalmát;

19. elítéli a politikai ellenzék, az emberi jogi aktivisták, újságírók, az interneten felszólalók, tanárok, értelmiségiek, nők, diákok, szakszervezeti aktivisták és vallási, etnikai, nyelvi vagy egyéb kisebbséghez tartozó személyek elnyomását; sürgeti az iráni hatóságokat, hogy vessenek véget ezen állampolgárok zaklatásának, megfélemlítésének és üldözésének, és feltétel nélkül bocsássák szabadon a lelkiismereti okokból bebörtönzötteket;

20. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassák az iráni emberi jogi helyzet vizsgálatát és 2008 első felében nyújtsanak be róla átfogó jelentést a Parlamentnek, beleértve az Európai Eszköz a Demokráciáért és az Emberi Jogokért keretében finanszírozható projektekre vonatkozó javaslatokat;

2008. január 31., csütörtök

21. támogatásáról biztosítja az összes demokratikus politikai erőt és a civil társadalmat, különösen a növekvő elnyomás ellen és a demokrácia és az emberi jogok érdekében Iránban erőszakmentes kampányt folytató nő- és diákszervezeteket;

22. elvárja, hogy a közelgő országos választásokra való készülés keretében folytatott jelöltválogatás során az iráni hatóságok tanúsítsanak felelős magatartást, és biztosítsák a folyamat tisztességességét és átláthatóságát;

Az EU és Irán közötti kapcsolatokról

23. hangsúlyozza, hogy az Irán és az EU közötti együttműködési és kereskedelmi megállapodás jövőbeli megkötése az emberi jogok iráni helyzetének jelentős javulásától, Iránnak a NAÜ-vel való teljes körű együttműködésétől és az atomprogramjának békés természetét garantáló objektív biztosítékok nyújtásától függ;

24. tudomásul veszi a brit Proscribed Organisations Appeal Commission (Törvényen Kívüli Szervezetek Jogorvoslati Bizottsága) 2007. november 30-i határozatát, amelyben felszólítják a brit belügyminisztert, hogy azonnal távolítsa el a PMOI-t (Iráni Nép Modzsahedin Szervezet) a törvényen kívül helyezett szervezetek listájáról;

25. tudomásul veszi az Európai Községek Elsőfokú Bíróságának 2006. december 12-i ítéletét⁽¹⁾;

26. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő közleményt az iráni helyzetről és az EU–Irán kapcsolatok lehetőségeiről, és mindkét felet sürgeti, hogy kezdjék újra az emberjogi párbeszédet az együttműködési és kereskedelmi megállapodással kapcsolatos tárgyalásokkal párhuzamosan, amely abban az esetben jöhet létre, ha Irán megteszi a szükséges előrelépést az emberi jogok és az atomkérdés terén;

27. felkéri a Bizottságot, hogy állítson fel delegációt Iránban annak érdekében, hogy elősegítse a hatóságok és a civil társadalom közötti párbeszédet, és hogy felgyorsítsa a tárgyalásokat különösen a menekülteknek szánt segély és a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem terén;

*

* *

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőnek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ BT, az ENSZ Közgyűlés, az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága elnökeinek, a NAÜ főigazgatójának, Irán állami legfelső bírósága elnökének és az Iráni Iszlám Köztársaság kormányának és parlamentjének.

⁽¹⁾ T-228/02 sz. ügy, EBHT 2006., II-4665. o.

A bali éghajlatváltozási konferencia eredménye

P6_TA(2008)0032

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása a Balin megrendezett éghajlatváltozási konferencia eredményeiről (COP 13 és COP/MOP 3)

(2009/C 68 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezményében (UNFCCC) részes felek 13. konferenciájára (COP 13) és a részes feleknek a Kiotói Jegyzőkönyvben részes felek találkozájaként szolgáló, 2007. december 3. és 15. között, az indonéziai Bali szigetén megrendezett harmadik konferenciájára (COP/MOP 3),
- tekintettel az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoportnak (IPCC) a spanyolországi Valenciában, 2007. november 17-én közzétett negyedik értékelő jelentésének (AR4) következtetéseire,

2008. január 31., csütörtök

- tekintettel az éghajlatváltozásról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a globális éghajlatváltozás 2 Celsius-fokra csökkentéséről – az előttünk álló út a Bali szigetén tartandó éghajlatváltozási konferenciáig és azon túl (COP 13 és COP/MOP 3) című 2007. november 15-i állásfoglalására⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az IPCC AR4 jelentése megerősíti, hogy a gyorsuló ütemben zajló éghajlatváltozás emberi tevékenység következménye, és már most komoly globális hatásokkal jár;
- B. mivel a Bali Cselekvési Terv egyetért az IPCC AR4 jelentésének megállapításaival, melyek szerint a globális felmelegedés léte vitathatatlan, és hogy a kibocsátás csökkentésének késlekedése jelentős mértékben csökkenti a lehetőségeket az alacsonyabb stabilizációs szintek elérésére, és növeli a komolyabb éghajlatváltozás kockázatát;
- C. mivel a világ sok részét érintik már a globális átlaghőmérséklet emelkedésének hatásai, és mivel a legfrissebb tudományos bizonyítékok alapján arra lehet következtetni, hogy az EU által kitűzött hosszú távú cél, azaz hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyítva a felmelegedést +2 Celsius-fokra kell csökkenteni, lehet hogy nem elégséges az éghajlatváltozás jelentős negatív hatásainak elkerüléséhez;
- D. mivel az éghajlatváltozás hosszú távú probléma, és mivel a rövid távú intézkedések önmagukban nem elegendők az éghajlatra gyakorolt pozitív hatások előidézéséhez; mivel az éghajlatrendszer szempontjából döntő fontosságú annak biztosítása, hogy a globális kibocsátás az elkövetkezendő 10–15 évben elérje a csúcspontját;
- E. mivel az iparosodott országokat nagy felelősség terheli a kibocsátott, üvegházhatású gázok légköri felhalmozódása miatt; mivel a kiszámíthatatlanabb éghajlat sokkal inkább sújtja a legszegényebb országokat és népeket;
- F. mivel a kibocsátáscsökkentés hosszú távú céljaira vonatkozó széles körű nemzetközi megállapodás elengedhetetlenül fontos az alacsony üvegházhatású gázkibocsátással járó technológiákra vonatkozó beruházási biztonság nyújtása, valamint az energiahatékonyság és a fenntartható erdőgazdálkodás biztosítása, és a kibocsátási célkitűzésekkel nem összeegyeztethető energetikai infrastruktúrába történő beruházások elkerülése érdekében;
1. üdvözlí a bali konferencia részes feleinek azon döntését, mely szerint a UNFCCC keretein belül hivatalos tárgyalási folyamatot indítanak egy 2012 utáni időszakra vonatkozó nemzetközi, éghajlattal kapcsolatos megállapodásról azzal a céllal, hogy a részes felek 2009-ben Koppenhágában tartandó tizenötödik konferenciáján megállapodás jöjjön létre, és határozatot fogadjanak el;
 2. meglegedését fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a Bali Cselekvési Terv világos menetrendet tartalmaz, a megállapodás megkötésének határidejét 2009-ben határozza meg, valamint felsorolja a tárgyalások során napirendre kerülő fő vitapontokat, és úgy véli, hogy ennek következtében a cselekvési terv jó alapul szolgál a tárgyalási folyamat számára;
 3. ismételten hangsúlyozza, hogy egy ilyen megállapodásnak az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv kulcsfontosságú elveire és mechanizmusaira kell építenie, figyelembe véve a közös, ugyanakkor differenciált felelősségeket, továbbá a fent említett 2007. november 15-i állásfoglalása (2) bekezdésében meghatározott elemeken kell alapulnia;
 4. úgy véli, hogy a Bali Cselekvési Terv egyik legjelentősebb eredménye, hogy megszüntette az I. mellékletet aláíró és alá nem író országok közötti merev különbségtételt;
 5. hangsúlyozza az EU-nak a bali konferencián betöltött konstruktív és irányító jellegű szerepét, amely nagyban hozzájárult a tárgyalások során bekövetkező áttöréshez; támogatja ennek az aktív szerepnek a fenntartását az elkövetkezendő tárgyalások során, és kitarthat emellett, hogy ezeken a tárgyalásokon a Parlament nagyon tevékenyen vegen részt;
 6. üdvözlí, hogy a részes felek elismerték, hogy az IPCC AR4 jelentése az éghajlatváltozásról szóló eddig készült legátfogóbb és leghitelesebb értékelés, amely egységbe rendezi a tárgyhoz tartozó kérdések tudományos, technikai és társadalmi-gazdasági aspektusait, és bátorít arra, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos nemzeti politikák kialakításakor építsenek ezekre az információkra;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0537.

2008. január 31., csütörtök

7. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bali Cselekvési Tervben nem volt lehetséges az üvegházhatású gázki-bocsátások szükséges csökkentésével kapcsolatosan egyértelmű tudományos utalásokat tenni; ugyanakkor üdvözlí, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv aláírói elismerték, hogy 2020-ra el kell érni az iparosodott országok együttes üvegházhatású gázki-bocsátásának az 1990-es szinthez képesti 25–40 %-os csökkentését;

8. emlékeztet arra, hogy az iparosodott országoknak – a Kiotói Jegyzőkönyvet eddig még nem ratifikáló országokat is beleértve – vezető szerepet kell játszaniuk az éghajlatváltozás világszintű megfékezésében, és el kell kötelezniük magukat, hogy üvegházhatású gázki-bocsátásukat 1990-hez képest 2020-ra legalább 30 %-kal, illetve 2050-re 60–80 %-kal csökkentik;

9. üdvözlí a fejlődő országok többségének konstruktív hozzáállását a tárgyalásokhoz, valamint arra irányuló elkötelezettségüket, hogy a fenntartható fejlődés összefüggésében nemzeti szinten megfelelő csökkentési intézkedésekbe kezdjenek, amit a technológia, a finanszírozás és a kapacitásbővítés mérhető, kézzelfogható és ellenőrizhető módon támogat és lehetővé tesz;

10. hangsúlyozza, hogy a fenntartható gazdasági fejlődés minden fejlődő ország joga; kiemeli, hogy az Európai Uniónak és az egyéb iparosodott országoknak kötelességük segíteni a fejlődő országokat a fenntartható technológiák fejlesztésében;

11. emlékeztet arra, hogy a globális erőfeszítések hitelessége és hatékonysága nem érhető el az összes érintett fél mélyebb, mérhető, kézzelfogható és ellenőrizhető elkötelezettsége nélkül;

12. úgy ítéli meg, hogy a méltányos megoldás megtalálása alapvető fontosságú a nemzetközi éghajlat-politika sikere szempontjából;

13. úgy véli, hogy a Kiotói Jegyzőkönyvhöz képesti újításként a vállalt kötelezettségeknek tükrözniük kellene a fejlődő országok eltérő helyzetét, és hogy a feltörekvő országoknak a kibocsátási határértékeket fejlődési szakaszuknak, gazdaságuk ágazati összetételének, kibocsátáscsökkentési potenciáljuknak, valamint műszaki és pénzügyi képességeiknek megfelelően kellene elfogadniuk;

14. úgy véli, hogy van helye a Kiotói Jegyzőkönyv létező mechanizmusait érintő újításoknak, mégpedig a fejlődő és feltörekvő országok kötelezettségvállalásainak és célkitűzéseinek meghatározásával kapcsolatosan, annak érdekében, hogy az említett kötelezettségvállalások összeegyeztethetők legyenek az egyes országok szükségleteivel és adottságaival, feltéve, hogy azok mérhetőek, kézzelfoghatóak és ellenőrizhetőek;

15. üdvözlí a fejlődő országokban végbemenő erdőirtásból és erdőpusztulásból származó kibocsátás csökkentésére irányuló sokféle politikai megközelítéshez és pozitív ösztönzőkhöz kapcsolódó, módszertani kérdésekre irányuló munkaprogram megkezdéséről szóló döntést, amely kiegyensúlyozottan veszi figyelembe az erdőknek a biológiai sokféleség megőrzésében, az ökoszisztéma működésében és a helyi megélhetés biztosításában betöltött összetett szerepét és előnyeit; üdvözlí továbbá a részes felek ösztönzését arra, hogy támogassák a kapacitásbővítést, nyújtsanak technikai segítséget, és tegyenek erőfeszítéseket (többek között kísérleti projektek formájában) az erdőirtás mozgatórugóinak, valamint a természeti erőforrások fenntartható kiaknázására irányuló támogatás szükségességének kezelésére;

16. üdvözlí az Alkalmazkodási Alap hatékony és átlátható módon történő kezelésével kapcsolatos döntést, amely biztosítja, hogy az alap a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszakának korai szakaszától kezdve működőképes lesz;

17. üdvözlí az éghajlatváltozás enyhítésére, valamint az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló technológiák fejlesztéséhez, fejlődő országoknak történő átadásához és ottani használatához szükséges beruházási szint felemelésére irányuló stratégiai program elindításáról szóló döntést, valamint annak a feladatnak a technológiaátadással foglalkozó szakértői csoportra ruházását, melynek célja a pénzügyi források használata és a hozzáférés útjában álló szakadékok és akadályok felmérése;

18. véleménye szerint a hatékonyabb és kevésbé költséges energiatechnológiákra irányuló kutatásnak, fejlesztésnek és demonstrációs tevékenységnek a lehető legnagyobb fontosságot kell biztosítani; felszólít a kormányok, az ipar, a kutatói közösség és a civil társadalom közötti szoros együttműködésre;

2008. január 31., csütörtök

19. úgy véli, hogy a felek következő Poznanban tartandó konferenciájának/találkozójának a fejlődő országokra kellene összpontosítania, és ezért kitart amellett, hogy komoly erőfeszítések szükségesek a fejlődő országokban az erdőirtás megszüntetésére és a fenntartható erdőgazdálkodás ösztönzésére, az alkalmazkodás finanszírozására, valamint a tiszta technológiák átadásának és felhasználásának javítására irányuló ösztönzőkkel kapcsolatos tényleges haladás érdekében, a piaci alapú eszközöket beleértve;
20. felhív az EU-politikák keretein belüli, jelentős és kiszámítható pénzügyi eszközök kidolgozására a fejlődő országok számára az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás és az üvegházhatású gázkibocsátás, valamint az erdőirtás és az erdőpusztítás csökkentése terén történő segítségnyújtás céljából; emlékeztet arra, hogy alaposabban és kritikus módon kell figyelemmel kísérni a fejlődő országoknak nyújtott, meglévő és jövőbeli, éghajlatváltozással kapcsolatos pénzügyi eszközök tényleges hatását; úgy véli, hogy a tiszta fejlesztési mechanizmust át kell alakítani annak érdekében, hogy a 2008–2012-es kötelezettségvállalási időszakban teljes mértékben kibontakozhassanak a benne rejlő lehetőségek;
21. hangsúlyozza, hogy az EU fejlesztési politikáját sürgősen környezetbaráttá kell tenni, és olyan módon kell megvalósítani, amely nem mond ellent az EU környezetvédelmi és éghajlat-változási politikájának; sajnálatát fejezi ki az ezen a területen tapasztalható igen lassú előrehaladás miatt, és felhívja az EU vezetőit, hogy az éghajlatváltozás csökkentése és az ahhoz való alkalmazkodás számára biztosítsák a lehető legnagyobb fontosságú az EU fejlesztési együttműködési politikájában;
22. hangsúlyozza, hogy a Bali Cselekvési Terv hitelességének fenntartása érdekében az iparosodott országoknak sürgősen éghajlati partnerséget kell kialakítaniuk a fontosabb feltörekvő országokkal, mint például Kínával és Indiával annak érdekében, hogy elősegítsék az energiapolitika reformját, a kapacitásbővítést, valamint az energiahatékonyságba és az alacsony szénfelhasználású technológiákba történő beruházások támogatását érintő szoros együttműködést;
23. sajnálattal veszi tudomásul, hogy nem volt lehetőség egyértelmű utalást tenni arra, hogy meg kell állapodni a légi és a tengeri közlekedéssel kapcsolatos kötelező kibocsátási korlátozásokról; megjegyzi, hogy a bali mandátum nem zárja ki a légi és a tengeri közlekedéssel kapcsolatos kötelező intézkedéseket; ismételten felszólít arra, hogy a légi és a tengeri közlekedés kibocsátásait foglalják bele az üvegházhatású gázok csökkentésével kapcsolatos nemzetközi, 2012 utáni időszakra vonatkozó kötelezettségvállalásokba UNFCCC támogatásával, mivel a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet és a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet nem tudta hatékonyan kezelni az ügyet;
24. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a nemzetközi kereskedelembe érintett összes nagyobb ágazatot be kell vonni valamennyi világméretű, éghajlatra vonatkozó kötelezettségvállalásba és referenciaérték-meghatározásba annak biztosítása érdekében, hogy megvalósuljanak az éghajlatváltozásra vonatkozó globális célkitűzések, és meg lehessen előzni a verseny globális torzulását;
25. felszólít az EU bioüzemanyag-politikájának sürgős felülvizsgálatára, különös tekintettel az egyes bioüzemanyagok életciklus-fenntarthatóságára az üvegházhatású gázok csökkentése szempontjából; hangsúlyozza, hogy a bioüzemanyag-stratégiák – mint energialehetőség – kidolgozásának és megvalósításának teljes mértékben figyelembe kell vennie a negatív környezeti, társadalmi és gazdasági hatásokat, és védelmet kell biztosítania ellenük; ezért felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg szigorú normákat és világos kritériumokat a bioüzemanyag-előállítás számára;
26. hangsúlyozza, hogy a Parlament várakozással tekint a Bizottság és a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének az éghajlatváltozás nemzetközi biztonságra gyakorolt hatásairól szóló jelentése elé, amelynek elkészítésére az Európai Tanács a 2007. június 21–22-i brüsszeli elnökségi következtetésében kérte fel; kiemeli, hogy mivel az éghajlatváltozás fontos oka lehet a legszegényebb országok destabilizálódásának, különös hangsúlyt kell fektetni az olyan kulcsfontosságú területekre, mint az éghajlatváltozás csökkentése, az ahhoz való alkalmazkodás, valamint annak valamennyi politikába történő beépítése;
27. tudatában van az elkövetkezendő tárgyalások kihívásainak mértékével, ezért kitart amellett, hogy az éghajlati politika az EU harmadik országokkal, regionális egyezményekkel és gazdasági szervezetekkel fenntartott összes külkapcsolatának elsődleges fontosságú alkotóeleme legyen; továbbá felhívja a 2008-as és a 2009-es év négy elnökségét (Szlovéniát, Franciaországot, a Cseh Köztársaságot és Svédországot), hogy folyamatosan tájékoztassák a Parlamentet az éghajlati politikával kapcsolatos célkitűzéseikről, és hogy a Bizottsággal együtt rendszeres időközönként tegyenek jelentést a tárgyalásokon elért eredményekről;

2008. január 31., csütörtök

28. sürgeti a Bizottságot, hogy – amíg nem biztosítottak az egyenlő feltételek – tárjon fel olyan lehetőségeket az ipar számára, amelyekkel az növelheti gazdasági esélyeit egy innovatív és „éghajlatbarát” ipar kifejlesztése révén; sürgeti ezért, hogy vegyék fontolóra a WTO-ban olyan ideiglenes intézkedések bevezetését, amelyek elősegítik az „éghajlatbarát” termékek és innovatív technológia előállítását és exportját;

29. felhívja valamennyi érintett állandó és ideiglenes bizottságát és küldöttségét, hogy működjenek szorosan együtt az éghajlatváltozással kapcsolatban, annak érdekében, hogy valamennyi politikájában – nevezetesen a környezetvédelmi, az ipari, az energiaügyi, a közlekedési, a mezőgazdasági, a kutatás-fejlesztési, valamint különösen a kereskedelmi és beruházási politikájában – és az egyéb, az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzésekre vonatkozó kezdeményezésekben biztosítsa az egységes és összehangolt megközelítést; szorgalmazza, hogy az éghajlatváltozás kérdése kerüljön rendszeresen napirendre a parlamentközi küldöttségek szintjén és a transzatlanti törvényhozási párbeszéd összefüggésében;

30. elismeri, hogy az EU tárgyalásainak hitelessége Európa csökkentésre irányuló erőfeszítéseinek sikerességén, valamint az alacsony szénfelhasználású technológiák kifejlesztésén és más országokkal való megosztásán múlik; ezért felszólít minden – helyi, nemzeti és európai – szinten olyan politikák és intézkedések meghozatalára, amelyek biztosítják, hogy az EU az üvegházhatású gáz kibocsátását az 1990-es szinthez képest 2020-ra 30 %-kal csökkenti, feltéve hogy a többi iparosodott ország hasonló üvegházhatású gáz kibocsátás-csökkentés mellett kötelezi el magát, és hogy a gazdaságilag fejlettebb fejlődő országok is hozzájárulnak a csökkentéshez felelősségükhöz és képességeikhez mérten; elismeri az EU által elfogadott azon kötelezettséget, amely szerint az üvegházhatású gáz kibocsátást az 1990-es szinthez képest 2020-ra legalább 20 %-kal csökkentik attól függetlenül, hogy a 2012 utáni időszakra születik-e globális megállapodás; olyan politikák és intézkedések meghozatalára szólít fel, amelyek mind nemzeti, mind pedig uniós szinten támogatják az üvegházhatást okozó gázok csökkentésére irányuló kutatás, fejlesztés és innováció további finanszírozását;

31. felhívja az EU-t mint a nemzetközi szintér jelentős szereplőjét és a fejlődő világ fontos partnerét, hogy vesse latba erejét és befolyását a nemzetközi szintű, egységes éghajlat-változási célkitűzések meghatározása érdekében;

32. hangsúlyozza főleg az iparosodott országok – mint az üvegházhatású gázok legnagyobb kibocsátói – történelmi felelősségét, és ezért nagyobb elkötelezettségre szólítja fel őket annak érdekében, hogy elkerülhetőek és korlátozhatóak legyenek a természeti katasztrófák és a társadalmi feszültségek, amelyeket a globális felmelegedés megfékezésének hiánya okozna;

33. tudomásul veszi az Egyesült Államok kormányzatának kezdeményezését további öt ülés összehívására a világ legnagyobb kibocsátói részvételével; felhívja a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy szabják részvételük feltételül azt, hogy a vendéglátó ország a rövid távú kibocsátáscsökkentési célkitűzésekre vonatkozó konkrét javaslatokkal álljon elő, amelyek összhangban állnak az UNFCCC szándékaival és célkitűzéseivel; felszólítja a világ legnagyobb kibocsátóit, hogy hangolják össze erőfeszítéseiket az UNFCCC törekvéseivel;

34. megjegyzi, hogy a felek Poznanban tartandó fent említett konferenciája/találkozója az Európai Tanács ülésével párhuzamosan fog zajlani; felszólítja a Tanácsot, hogy ütemezze át az Európai Tanács ülést annak érdekében, hogy lehetővé tegye az állam- és kormányfőknek a COP/MOP konferencián való részvételt és biztosítsa, hogy a konferencia megkapja a kormányok teljes figyelmét;

35. meggyőződése, hogy a fenti célkitűzések megvalósításához elengedhetetlen a média bevonása, melynek lényeges szerepe lesz abban, hogy felhívja a tömegek figyelmét az éghajlatváltozás rövid és középtávon jelentkező következményeire;

36. úgy véli – a világ parlamenti képviselőivel Balin folytatott megbeszélések eredményeinek megfelelően –, hogy a Parlament fontos szerepet játszhat és kell játszania az éghajlatváltozásról szóló állandó parlamentközi fórum koordinátoraként; ezért felszólítja érintett szerveit, hogy fontolják meg ezt a lehetőséget;

37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a UNFCCC titkárságának azzal a kéréssel, hogy azt juttassák el valamennyi EU-n kívüli szerződő félnek és a UNFCCC megfigyelőinek.

2008. január 31., csütörtök

Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása

P6_TA(2008)0033

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása az energiahatékonysági cselekvési tervről: a lehetőségek kihasználása (2007/2106(INI))

(2009/C 68 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása” című közleményére (COM(2006)0545),
- tekintettel a fent említett bizottsági közleményt kísérő (SEC(2006)1173) bizottsági személyzeti munkadokumentumra,
- tekintettel a cselekvési terv hatásvizsgálatára (SEC(2006)1174) és az összefoglalóra (SEC(2006)1175),
- tekintettel az európai energiapolitikáról szóló bizottsági közleményre (COM(2007)0001),
- tekintettel a 2007. március 8–9-i Európai Tanácsnak az Európai Tanács európai energiapolitikára vonatkozó cselekvési tervének (2007–2009) jóváhagyására vonatkozó elnökségi következtetéseire (7224/07),
- tekintettel a háztartási készülékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő ellátásáról szóló, 1992. szeptember 22-i 92/75/EKG tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az épületek energiateljesítményéről szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacra való támogatásáról szóló, 2004. február 11-i 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről szóló, 2005. július 6-i 2005/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Közösség közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2006. december 18-i 2006/1005/EK tanácsi határozatra ⁽⁶⁾ és a fent említett megállapodás ⁽⁷⁾ szövegére,
- tekintettel az irodai berendezésekre vonatkozó közösségi energiahatékonysági címkézési programról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2006)0576),
- tekintettel a versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. október 24-i 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁸⁾, és különösen annak II. címe „Intelligens energia – Európa program” című III. fejezetére,

⁽¹⁾ HL L 297., 1992.10.13., 16. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 1., 2003.1.4., 65. o.

⁽³⁾ HL L 52., 2004.2.21., 50. o.

⁽⁴⁾ HL L 191., 2005.7.22., 29. o.

⁽⁵⁾ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

⁽⁶⁾ HL L 381., 2006.12.28., 24. o.

⁽⁷⁾ HL L 381., 2006.12.28., 26. o.

⁽⁸⁾ HL L 310., 2006.11.9., 15. o.

2008. január 31., csütörtök

- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló, 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló, 2001. március 19-i 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az „Energiahatékonyság, avagy többet kevesebbel” című zöld könyvről szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az „Európai stratégia az energiaellátás fenntarthatóságáért, versenyképességéért és biztonságáért” című zöld könyvről szóló 2006. december 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0003/2008),
- A. mivel ha a globális hőmérséklet az iparosodás előtti korszakhoz képest több mint 2°C-kal nő, kaotikus éghajlatváltozás következik be, amit többek között az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi bizottság 2007. májusi jelentése is alátámaszt; mivel 2015-ig a szénkibocsátás drasztikus csökkentésére van szükség, ha a globális hőmérséklet-növekedést legfeljebb 2°C-on akarjuk tartani; mivel a hatékonyabb energiafelhasználás a szénkibocsátás-csökkentés legközvetlenebb és legtakarékosabb módja;
- B. mivel az energiahatékonyságnak döntő szerepet kell játszania az Európai Unió energiaimporttól való függőségének mérséklésében, az energiaforrások jövőbeni szűkösségének kezelésében és az energiaár sokkhatásának csökkentésében;
- C. mivel az energiahatékonysági cselekvési tervre vonatkozó hatásvizsgálat megerősítette, hogy a Bizottságon belül minden döntéshozatali szinten hiány tapasztalható a végrehajtási kapacitás tekintetében, és számítása szerint további 20 munkatársra lenne szükség a cselekvési terv sikeres végrehajtásához;
- D. mivel a 2002/91/EK irányelvet csak öt tagállam ültette át megfelelően;
- E. mivel a 2006/32/EK irányelv előírja a tagállamok számára, hogy 2007. június 30-ig nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervet (NEEAP) nyújtsanak be a Bizottságnak; mivel 2007. szeptember 1-jéig a Bizottsághoz csak kilenc, 2008. január 10-ig pedig mindössze tizenhét NEEAP érkezett be;
- F. mivel a 2004/8/EK irányelv tagállamok általi végrehajtása késedelmes és messze nem tökéletes;
- G. mivel az Európai Unió a világ egyik leggazdagabb és technológiailag legfejlettebb térsége; mivel az Európai Unió 1990 óta gazdasági teljesítményét közel 40 %-kal, egy főre jutó átlagos jövedelmét pedig egyharmadával növelte; mivel ugyanezen időszakban az energia és az energiaforrások iránti igény csak 11 %-kal nőtt;
- H. mivel az információs és kommunikációs technológiákkal – a megfelelő politikai jelzések megadása esetén – az EU 20 %-os célkitűzésén túlmenő további termelékenységjavulást lehetne elérni; mivel bizonyos technológiákat, mint például a „smart grid” (intelligens rácshálózat) technológiát, az intelligens irányítási rendszereket és a „speckled” (foltokon alapuló) számítási technológiákat ezért hatékony politikai ajánlások tárgyává kell tenni;

1. üdvözlí a fent említett 2006-os energiahatékonysági cselekvési tervet, és helyesli annak céljait és alkalmazási körét;

2. úgy ítéli meg, hogy az a cél, hogy az energiahatékonyság 2020-ra több mint 20 %-kal javuljon – az önálló strukturális vagy árhatásoknak köszönhető változásokon felül –, technikailag és gazdaságilag teljesen megvalósítható, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák e cél, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos célértékek megvalósulását;

⁽¹⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 114., 2001.4.24., 1. o. Legutóbb az 1791/2006/EK tanácsi rendelettel (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 273. o.

⁽⁴⁾ HL C 317. E, 2006.12.23., 876. o.

2008. január 31., csütörtök

3. aggodalommal jegyzi meg, hogy az energiahatékonyságról szóló jelenlegi jogszabályok tagállami végrehajtása hiányos, és az ütemtervhez képest lemaradás tapasztalható;
4. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az energiahatékonysági politikát valamennyi kormányzati szinten végrehajtsák;
5. sajnálja, hogy a 2004/8/EK irányelv tagállamok általi végrehajtása nem fejeződött be, és messze elmarad az ütemtervtől;
6. helyteleníti, hogy nem alkalmaznak annyi bizottsági tisztviselőt, amennyi szükséges lenne a cselekvési terv és az alapjául szolgáló energiahatékonysági jogszabályok teljes mértékű és haladéktalan végrehajtásához;
7. sajnálja, hogy a cselekvési tervben 21 bizottsági intézkedésből 2007. szeptember 1-jéig csak háromnak a teljes körű végrehajtására került sor, és megjegyzi, hogy a Bizottság 2007. október 30-ig a 2007-re ütemezett 21 intézkedésből csak 16-tal kapcsolatban jelezte, hogy „sínen van”; továbbá sajnálja, hogy a fő termékcsoportok energiateljesítményére vonatkozó minimumkövetelmények elfogadásával kapcsolatos ütemtervhez képest komoly csúszás tapasztalható;
8. helyteleníti, hogy az éghajlatváltozás problémájának kezelésével és az EU energiaiimportjának csökkentésével kapcsolatos szövegek ellenére több tagállam kormánya sem helyezi előtérbe az energiahatékonysági jogszabályok teljes körű és haladéktalan átültetését és teljesítését;
9. sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az Európai Energiaipari Szabályozók Tanácsával (CEER) folytatandó együttműködésről a jövőben elfogadandó szándéknyilatkozat kidolgozását, amely közös iránymutatásokat és közös magatartási kódexet fog meghatározni valamennyi ágazatban az energia-végfelhasználási hatékonyság javítása céljából;
10. sürgős és őszinte vizsgálat elvégzésére hív fel a Bizottságban és az egyes tagállamokban a kapacitásbeli hiányosságokkal és egyéb akadályokkal kapcsolatban, amelyek eddig az energiahatékonysági jogszabályok nem megfelelő végrehajtásához vezettek, valamint azzal kapcsolatban, hogy hogyan szüntethetők meg ezek a hiányosságok és akadályok;
11. különösen azt állapítja meg, hogy általánosságban hiányzik az energiahatékonysággal kapcsolatos egyszerű, közvetlen tájékoztatás és szervezeti támogatás olyan szükséghelyzetben, amely kialakulhat hirtelen (pl. ha egy háztartási készülék vagy más berendezés elromlik), vagy konkrét esethez kapcsolódhat (pl. költözködés); úgy véli, hogy a polgárok gyakorlati szükségleteinek figyelmen kívül hagyása több energiahatékonysági programot tönkretesz, ezért hangsúlyozza a gyakorlati segítségnyújtás és a közvetlen finanszírozás fontosságát;
12. hangsúlyozza, hogy az energia-megtakarítás előmozdítása érdekében különféle ágazatokban, például a közlekedésben, az építőiparban, az energiaiparban és a feldolgozóiparban kulcsfontosságú technológiaként népszerűsíteni kell az információs és kommunikációs technológiákat (ikt); ezzel összefüggésben üdvözlí a Bizottság tanulmányát, amely arra irányul, hogy felmérje a különböző, ikt-n alapuló vezető technológiák lehetséges hozzájárulását az uniós gazdaság energiahatékonyságának javításához és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 2020-ig történő csökkentéséhez; sürgeti a Bizottságot, hogy ebben a tanulmányban foglalkozzon általában az intelligens irányítási rendszerekkel, és különösen a smart grid (intelligens rácsálózat) technológiákkal, valamint a beágyazott rendszerekkel;

Berendezések és készülékek

13. üdvözlí az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények elfogadására vonatkozó stratégiát, és felszólítja a Bizottságot, hogy 2008-ig a légkondicionálás és valamennyi típusú televíziókészülék tekintetében állapítson meg és alkalmazzon ilyen követelményeket; sürgeti, hogy ezt a címkézés dinamikus felülvizsgálatával együtt végezzék, és megállapítja, hogy a CE jelzés segítheti az energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények érvényesítését; felszólítja a tagállamokat, hogy szenteljenek több forrást a piacfelügyelet számára;
14. jóváhagyja a fő termékcsoportoknak a háztartási világítással történő kiegészítését, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság az Európai Tanács 2007. márciusi következtetéseivel összhangban betartsa a legrosszabb hatásfokú égők piacról történő kivonására vonatkozó javasolt ütemtervet;

2008. január 31., csütörtök

15. megállapítja a LED lámpatechnológia közelmúltbeli fejlődését; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a LED lámpákkal kapcsolatos kutatás előmozdításának és használatuk bővítésének lehetőségeit;
16. sürgeti a Bizottságot, hogy állapítson meg határidőket a legkevésbé energiahatékony berendezések, készülékek és más, energiát használó termékek – mint például a teraszfűtők – piacról történő kivonása tekintetében;
17. üdvözli, hogy hangsúlyt kap a készletléti veszteségek csökkentése és az olyan termékek és technológiák elterjesztése, amelyek szavatolják, hogy az energiát használó áruk és készülékek csak akkor használnak energiát, amikor az ténylegesen szükséges; felhívja a Bizottságot, hogy a készletléti teljesítményre vonatkozóan terjesszen elő egy „1 wattos” követelményt és készítsen elemzést a készletléti módban történő fogyasztás minimálisra csökkentéséről és kiiktathatóság esetén – különösen passzív készletléti esetén – a felszámolásából nyerhető potenciális energia-megtakarításról;
18. üdvözli az új Energy Star megállapodás Egyesült Államokkal való aláírását, amely az irodai berendezések tekintetében közös energiahatékonsági szabványokat állapít meg, és különösen a kötelező közbeszerzésről szóló rendelkezés végrehajtási rendeletbe való beépítését; sürgeti a Bizottságot, hogy a 2007. április 30-i EU–USA csúcstalálkozón vállalt kötelezettséggel összhangban segítse elő az EU és az Egyesült Államok közötti Energy Star együttműködés alkalmazási körének más termékekre való kiterjesztésével kapcsolatos tárgyalásokat;
19. üdvözli az arra irányuló javaslatot, hogy 2010-re az összes egyéb jelentős energiaszolgáltató készülék és berendezés tekintetében energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelményeket határozzanak meg; felhívja a Bizottságot, hogy kezdje ezt a piac legkevésbé energiahatékony termékeivel;
20. támogatja a Bizottság fűtési és hűtési technológiák öko-címkezésére vonatkozó kritériumok megfogalmazására irányuló erőfeszítéseit, amelyek különösen az elsődleges energiaszolgáltatást fednék, annak biztosítása céljából, hogy a felhasználók garantáltan megbízható tájékoztatást kapjanak az épületfűtési és -hűtési berendezések tekintetében a piacon rendelkezésre álló leghatékonyabb és leginkább környezetbarát lehetőségekről;
21. sürgeti az intelligens mérőműszerek beszerelésével kapcsolatos 2006-os követelmények szigorú végrehajtását a fogyasztók tudatos villamosenergia-felhasználásának javítása és annak érdekében, hogy a villamosenergia-szolgáltatók segítséget kapjanak az igények hatékonyabb kielégítéséhez, és hogy segítsenek az energiahatékonsági statisztikákra vonatkozó előírások javításában;
22. szorgalmazza egy szabvány megfogalmazását a központi fűtési rendszerekben és távfűtési hálózatokban használandó intelligens hőfogyasztás-mérők tekintetében, amelynek az a célja, hogy felelősségteljesebb magatartásra ösztönözze a végfelhasználókat („annyit fizetsz, amennyit fogyasztasz”), és hogy megszüntesse az átalánydíjas rendszereket, amelyek ellentétes hatást váltanak ki;
23. azt az álláspontot képviseli, hogy az ipari technológiáknak szavatolniuk kell, hogy a termelési folyamatokban kevesebb energiát használjanak fel; úgy véli, hogy jelentős energiamegtakarítás lenne elérhető a járművek és a közlekedési eszközök súlyának csökkentésével;

Teljesítményre vonatkozó követelmények kiépítése

24. sürgeti a Bizottságot, hogy indítson jogsértési eljárást azok ellen a tagállamok ellen, amelyek nem ültették át megfelelően, vagy nem hajtották végre teljes mértékben a 2002/91/EK irányelvet;
25. tekintettel az épületek hosszú élettartamára megállapítja, hogy mindennél fontosabb, hogy az új épületek a lehető legszigorúbb energiahatékonsági normák szerint épüljenek, és hogy a meglévő épületeket az aktuális normáknak megfelelően korszerűsítsék; véleménye szerint a felújítás alternatívájaként esetenként támogatni kellene a nem energiahatékony épületek energiahatékony új épületek építésével párosuló elbontását;
26. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a 2002/91/EK irányelvet, hogy 2009-től a 6. cikk hatálya alatt mérettől függetlenül minden olyan épület szerepeljen, amely fűtést vagy hűtést igényel;

2008. január 31., csütörtök

27. felszólítja a Bizottságot, hogy a vízmelegítők teljesítményének felülvizsgálata során vegye figyelembe, hogy a kapcsolt energiatermelésen alapuló (mikroléptékű kombinált hő- és energiatermelés) vízmelegítők messze a leghatékonyabbak, és ennek megfelelően határozza meg a vízmelegítők teljesítményére vonatkozó minimumkövetelményeket;
28. üdvözli az arra irányuló javaslatot, hogy az új és felújított épületek, valamint a komponensek, például ablakok és ablakbevonatok esetében, teljesítményre vonatkozó minimumkövetelményeket állapítsanak meg;
29. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő kötelező erejű követelményt arra vonatkozóan, hogy 2011-től minden, fűtést és/vagy hűtést igénylő új épület a passzív házra vagy az annak megfelelő nem lakóépületekre vonatkozó normák szerint épüljön, valamint arra vonatkozó követelményt, hogy 2008-tól passzív fűtési és hűtési megoldásokat alkalmazzanak;
30. felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje a távhőellátó és távhűtő rendszerek fokozatos bevezetését valamennyi épületben, hogy az energia átalakítása során keletkező veszteségek hasznosításával visszaszorítsák a fosszilis tüzelőanyagok hűtésre és fűtésre való felhasználását;
31. felhívja a Bizottságot, hogy az energiahatékonyság előmozdítását célzó adózási és egyéb intézkedések mérlegelésekor vegye figyelembe a passzív fűtést és hűtést szolgáló építészeti megoldásokat, mint például a termikus tulajdonságokkal rendelkező építőipari szerkezeteket;
32. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a komforthűtés iránti növekvő igény kielégítésének hatékony alternatívájaként támogassák a megújuló energiaforrásokból működtetett távhűtő rendszereket;
33. felhívja a Bizottságot, hogy hozza létre az épületek energiahatékonyságának előmozdítására irányuló nemzeti, regionális és helyi intézkedések – különösen a pénzügyi intézkedések – átlátható, az uniós polgárok számára hozzáférhető adatbázisát az EU-ban a legjobb gyakorlatok kicserélése és a nyilvánosság tájékoztatása és tudatosságának növelése érdekében;

A villamos energia termelése és elosztása

34. ösztönzi a tagállamokat, hogy nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervükbe építsenek be a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés növelésére irányuló terveket, és lépjenek előre a villamos energia ellátás, a hő- és hűtésszolgáltatás holisztikus tervezése és ösztönzése felé; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy kedvezőtlenül bírálja el azon nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveket, amelyek nem tartalmazzák az említetteket; sürgeti a tagállamokat a kapcsolt energiatermelő kis és mikroegységek használatát ösztönző intézkedések előmozdítására; valamint az ezek előtt álló adminisztratív akadályok felszámolására;
35. rámutat arra, hogy a szállítás és az elosztás az energiaveszteségek és az áramszünetek forrásai közé tartozik, és hangsúlyozza, hogy a mikro-energiatermelés és a decentralizált és diverzifikált energiatermelés fontos szerepet tölthet be az ellátás biztonságának biztosításában és a veszteségek csökkentésében; úgy ítéli meg, hogy az infrastruktúra javítását célzó ösztönzőket kell létrehozni az átviteli és elosztási veszteségek csökkentése érdekében;
36. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson nagyobb figyelmet a hőenergia-piacra, mivel a hőenergia képezi az energiafogyasztás legnagyobb részét, valamint azokra az eszközökre (várostervezés, hőterképek készítése, befektetési ösztönzők), amelyek a távhőellátó és távhűtő infrastruktúrák fejlesztésén keresztül lehetővé fogják tenni a megújuló erőforrásokból származó felesleges hőenergia hasznosítását;
37. felszólítja a Bizottságot, hogy kísérelje szorosan figyelemmel a 2004/8/EK irányelv végrehajtását, és értékelje, hogy a támogatási rendszerek megfelelőek-e a nagyhatékonyágú kapcsolt energiatermelés nemzeti potenciáljának kihasználásához;
38. felhívja a Bizottság figyelmét annak szükségességére, hogy helyi hűtési hálózatokat vezessenek be hatékony alternatív válaszként a komforthűtés iránti növekvő igényre, és hogy drasztikusan csökkentsék a kapcsolódó CO₂-kibocsátást;
39. kéri a Bizottságot, hogy a meglévő gazdasági ösztönzők hatályát terjessze ki olyan fejlesztésekre, amelyek a megújuló energiaforrásokból nyert energiának a már létező, fosszilis energiahordozók szállítására kialakított hálózatra való csatlakozását teszik lehetővé; úgy ítéli meg, hogy a már meglévő hálózatok fejlesztése kisebb költséggel és rövidebb idő alatt jelentős mértékben megnövelné a megújuló energiaforrásokból táplálkozó energiatermelés hatékonyságát, és ezen időszzerű fejlesztések következtében egyúttal az ellátás biztonságának növekedéséhez is hozzájárulna;

2008. január 31., csütörtök

Közlekedés

40. felhívja a Bizottságot, hogy minden közlekedési mód esetében – ideértve a tömegközlekedést is – határozzon meg energiateljesítményre vonatkozó minimumkövetelményeket; hangsúlyozza az energiahatékony közlekedéspolitika szükségességét, amely a városi területeken a tömegközlekedést, a kerékpározást és a gyaloglást részesíti előnyben; üdvözlí a városi közlekedésről szóló zöld könyvet és felhívja a Bizottságot, hogy indítson kezdeményezést, amely kifejezetten a városi közlekedésre, illetve az éghajlatvédelem, az energia-megtakarítás és a közegészségügy egy városoknak szóló, fenntartható mobilitási politikában való integrálásának kérdésére irányul; az EU városainak hatásait olyan intézkedések megfontolására buzdítja, amelyek csökkentik a gépkocsikból és személygépkocsi forgalomból származó szén-dioxid kibocsátását, például forgalomterhelési díjak bevezetésével; emlékeztet arra, hogy valamennyi új személygépkocsi eladása alkalmával a szennyezőanyag-kibocsátásra vonatkozó kötelező éves határértékek hozzájárulnak az EU számára előírt szén-dioxid-célértékek eléréséhez;

41. felhív az új személygépkocsik forgalmazása alkalmával a tüzelőanyag-fogyasztásról és CO₂-kibocsátásról szóló vásárlói információk rendelkezésre állásáról szóló, 1999. december 13-i 1999/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv oly módon történő módosítására⁽¹⁾, amely a gépkocsik címkézésekor lehetővé teszi a készülékek címkézésénél használatos (jelenleg hétfokozatú, A-tól G-ig terjedő skálával rendelkező) egyértelmű, többfokozatú címkézési rendszer használatát; indítványozza, hogy az új gépkocsik reklámozására és marketingjére szánt hely legalább 20 %-át az üzemanyag-hatékonyságra és a kibocsátásra vonatkozó információk kapják;

42. sajnálja továbbá, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv értelmében tett uniós kötelezettségvállalásokkal összhangban a CO₂-kibocsátásokat csökkentő, a személygépkocsik adóztatására javasolt irányelvet a Tanács még mindig nem fogadta el, és sürgeti annak mielőbbi végrehajtását;

43. felszólítja a Bizottságot egy olyan keretstratégia kidolgozására, amellyel érdemben előremozdítható a városi- és elővárosi közlekedés hatékonysága, amely rendszerszintű, hatékonysági és a szolgáltatási színvonalat középpontba helyező vizsgálatot és megvalósíthatósági elemzést követel meg a városi és elővárosi közlekedési rendszerek üzemeltetőitől, és amely a közlekedési rendszerek fejlesztését célzó horizontális támogatási rendszerek létrehozását szigorúbb feltételekhez köti a hatékonyság és az egységesség tekintetében;

44. üdvözlí a Tiszta Égbolt Közös Vállalkozást, amelynek célja zöldebb, környezetvédelmi szempontból fenntarthatóbb és energiahatékony repülőgépek gyártása;

Pénzügyi megállapodások és regionális politika

45. megállapítja, hogy fontos az energiahatékonyság támogatását szolgáló strukturális finanszírozáshoz való hozzáférés, például az Európai Beruházási Bankon, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankon valamint a magánbankrendszereken keresztül is;

46. felhívja a Bizottságot, hogy a meglévő lakások energiahatékonyságának javítására fordítandó strukturális és kohéziós finanszírozás arányát 3 %-ról legalább 5 %-ra növelje, és hogy követelje meg a tagállamoktól, hogy ezt a lehetőséget teljes mértékben használják ki;

47. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az energiahatékonyságot támogató uniós finanszírozás nagy része annak ellenére bonyolult, hogy léteznek a mikro-, kis- és középvállalkozásokat támogató közös európai források (Jeremie); megállapítja, hogy az egyszerű és hozzáférhető finanszírozás hiánya óriási akadályt jelent különösen azon kis- és mikrovállalkozások számára, amelyek nem rendelkeznek az összetett programokhoz való hozzáféréshez szükséges kapacitással;

48. megállapítja a kutatás és fejlesztés valamint az innováció alapvető fontosságát az energiahatékonyság területén; sürgeti a tagállamokat, a regionális és helyi hatóságokat és nem kormányzati szervezeteket, hogy használják ki a hetedik keretprogram, a strukturális alapok, a versenyképességi és innovációs keretprogram/„Intelligens energia – Európa” keretében rendelkezésre álló forrásokat, amelyeknek az a rendeltetése, hogy ösztönözzék az energiahatékonysággal kapcsolatos kutatást, előmozdítsák a megújuló energiára épülő technológiákat és az energia szállítása és tárolása energiaveszteségének csökkentését célzó új módszereinek fejlesztését; sürgeti a Bizottságot, hogy nagyvonalúan válaszoljon az energiahatékonysággal kapcsolatos kutatás finanszírozására irányuló felhívásokra; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az energiahatékonyság nagy prioritást kapjon azokon a tartós erőfeszítéseken belül, amelyeket az uniós kutatási és technológiai fejlesztési programok felhasználásának maximalizálása érdekében tenni kell;

⁽¹⁾ HL L 12., 2000.1.18., 16. o.

2008. január 31., csütörtök

49. felhív a mikrovállalkozások háztartásokhoz hasonló kezelésére, és arra, hogy számukra az energiahatékonyság javításához nagyon egyszerű finanszírozást – például kezdeti támogatást – kell biztosítani;
50. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az energiahatékonysági intézkedések szempontjából kedvezőbb állami támogatási szabályokat (mint például ökoinnováció és termelékenységjavítás); úgy véli, hogy ezeknek a szabályoknak egyszerűnek, gyakorlatiasnak és átláthatónak kell lenniük, és meg kell szüntetniük az energiahatékonysági intézkedések eredményes végrehajtása előtt álló akadályokat;
51. felszólítja a Bizottságot, hogy kiemelten sürgős ügyként terjesszen elő egyedi intézkedésekre vonatkozó javaslatokat, amelyek célja a nagyobb mértékű energiahatékonyság elérése a legkülső régiókban, amely igazodik az e régiókat sújtó állandó megszorítások hatásaiból eredő sajátos tulajdonságaikhoz;
52. hangsúlyozza a helyi és regionális energiaügynökségek szerepét az energiahatékonysági intézkedések eredményes végrehajtásában; felszólít valamennyi ügynökségnek (európai, nemzeti és helyi) az energiahatékonysági cselekvési tervek megfogalmazásába és végrehajtásába történő bevonására;

Adózás

53. felszólítja a Tanácsot, hogy ösztönözze a tagállamokat az épületek energiahatékonyságát javító munkaköltségekre, anyagokra és komponensekre kivetett hozzáadottérték-adó kulcsának csökkentésére; felszólítja a Tanácsot annak biztosítására, hogy a teljes adórendszer koherens módon vegye figyelembe az épületek energiahatékonyságának javítására irányuló célt;
54. ösztönzi a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki azt a lehetőséget, hogy a magáningatlanok energiahatékonyság-fokozását célzó felújítása és javítása esetén a munkaerőre vonatkozó hozzáadottérték-adó mértéke csökkenthető; üdvözli a Bizottság határozatát, hogy elemzi a leginkább energiahatékony készülékeket vásárlóknak és az ilyen készülékeket gyártó és támogató vállalkozásoknak nyújtott adójóváírás hatékonyságát;
55. megállapítja, hogy az adózás tagállami hatáskörbe tartozik; megállapítja, hogy a tagállamok által választott adózási intézkedések az összes nemzeti energiahatékonysági cselekvési terv részét képezhetik; kiáll a környezeti költségek internalizálása mellett;
56. felszólítja az összes tagállamot arra, hogy vezessen be egyedi adóösztönzőket, amelyek energiahatékonysági intézkedések megtételére és energiahatékony termékek vásárlására készítetik a háztartásokat, a mikrovállalkozásokat és a magánház-tulajdonosokat;
57. úgy ítéli meg, hogy az energetikai szempontból nem hatékony épületek lebontása esetén, bizonyos körülmények között, illetve ha ez energiahatékony új épületek építésével párosul, adóösztönzők állhatnak rendelkezésre;

A magatartás megváltoztatása

58. rámutat, hogy a közsférának jelentős szerepet kell játszania az energiahatékony megoldások előmozdításában;
59. egyetért azzal, hogy az energiahatékonysággal kapcsolatos oktatási és képzési programoknak fontos szerepük van, különösen a kis- és középvállalkozások esetében; megállapítja, hogy az energiával kapcsolatos oktatásnak nagyon korai életkorban el kell kezdődnie, és a kapcsolódó tananyagokat az egész EU-ban be kell építeni az iskolák oktatási programjába; megállapítja, hogy az építésre és az energiafelügyeletre vonatkozó innovatív technikák elindításához nagyszámú megfelelően képzett munkaerőre lesz szükség; aggódik amiatt, hogy a tagállamok még nem hoztak létre megfelelő képzési programokat az energiahatékonysággal kapcsolatos szakismeretek vonatkozásában; kéri, hogy a humán erőforrással kapcsolatos követelményeket tekintsék a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek alapvető elemének;
60. ösztönzi a regionális és helyi hatóságokat, hogy építsenek ki szoros partneri kapcsolatokat a regionális energiaügynökségekkel az energetikai szakemberek és a kapcsolódó ágazatokban dolgozó szakértők képzési feltételeinek fejlesztése érdekében; hangsúlyozza a helyi szereplők összehangoltabb hálózatainak szükségességét az energiahatékonyság terén bevált gyakorlatok kevésbé fejlett régiók számára történő továbbadása céljából;
61. hangsúlyozza, hogy a közbeszerzés és a szolgáltatások – mint például az energiaauditálás – fontos szerepet tölthetnek be a hulladékok mennyiségének csökkentésében és az egyes épületek energiapotenciálja jobb kihasználásának előmozdításában; sürgeti a tagállamokat, illetve ezek regionális, helyi és más hatóságait, hogy jó példával járjanak elöl nemcsak a közigazgatási épületekkel, hanem más középületekkel, így például iskolákkal, egyetemekkel és kórházakkal, valamint a víz- és energiaszolgáltatás, a közlekedés és a postai szolgáltatások terén működő szervezetekkel;

2008. január 31., csütörtök

62. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a behaviorista közgazdaságtan és az emberi döntéshozatal kutatását, hogy segítsen a jövőbeni energiahatékonysági tájékoztató kampányok kialakításában (mint például a „Fenntartható energia – Európa” kampány), és ezáltal maximalizálja hasznukat;

63. egyetért azzal, hogy az energiahatékonyság az otthonokban kezdődik; felszólítja a Bizottságot, a Tanácsot és saját szervezeti egységeit, hogy vegyék át a kezdeményezést és követeljék meg, hogy minden uniós intézmény épülete tekintetében a példamutató energiateljesítmény-normákat az intézmények energiafelhasználásának szélesebb körű ellenőrzése részeként, amelynek magában kell foglalnia a munkavégzéssel és az utazással kapcsolatos megoldásokat, az ösztönzőket és helyszíneket, valamint a berendezéseket és a beszerzést;

64. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy évente szervezzék meg az energiahatékonyság európai akciónapját;

65. megállapítja, hogy a csúcstechnológiai ágazat döntő szerepet tölthet be a fogyasztói tudatosság fokozásában és a fogyasztók energiahatékonysághoz való hozzájárulásra való hajlandóságának növelésében olyan termékek felkínálásával, amelyek energiahatékonyak és egyúttal magasabb színvonalat képviselnek;

66. úgy ítéli meg, hogy az energiaellátók és a fogyasztók közötti energia-szolgáltatási szerződések hatékony eszközök a fűtő- és hűtőberendezések hatékonyságának növelésére; felszólítja a Bizottságot, hogy szüntesse meg az ilyen szerződések megkötése előtt álló adminisztratív és jogi akadályokat;

Városok

67. elismeri az energiahatékonysággal kapcsolatos bevált városi gyakorlatok cseréjének és elősegítésének fontosságát; javaslata szerint a meglévő Eurocities fórum ennek hatékony eszköze lehet;

68. sürgeti, hogy a Bizottság és a többi uniós intézmény működjön együtt az EU nagyvárosaival, támogatva a testvérvárosi együttműködésre szánt költségvetést és a helyes gyakorlatok nagyobb városok közötti cseréjét;

69. üdvözli a Polgármesterek Szövetsége kezdeményezést, amely Európa 20–30 legnagyobb, élen járó városának polgármesterét tömöríti egy állandó hálózatba, és további részleteket kér ennek létrehozásával kapcsolatban; hangsúlyozza azonban, hogy a Polgármesterek Szövetségének ki kell egészítenie a már létező hasonló hálózatok tevékenységét;

A globális vonatkozások

70. támogatja az energiahatékonysági együttműködés nemzetközi platformjának létrehozására irányuló bizottsági javaslatot; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fokozzák a nemzetközi együttműködést az energiahatékonyság területén, ezzel szavatolva, hogy az új szabályok és szabványok ne tegyék töredezetté a világpiacot; kéri, hogy ezek a nemzetközi – két- és többoldalú – megállapodások ne csupán az energiahatékonysági teljesítményre vonatkozó minimumkövetelmények iránti közös kötelezettségvállalást foglalják magukban, hanem az energiahatékonysági technológia megosztását is; megállapítja, hogy a technológia elterjesztése stratégiai szempontból feltétlenül szükséges, ami a szellemi tulajdonjogok közérdekű megközelítését kívánja meg;

71. méltányolja a közös energiahatékonysági követelményekkel kapcsolatban – különösen Kínával – műszaki szinten jelenleg folytatott munkát; aggódik amiatt, hogy ezt a munkát aláassa a tagállamok közötti összhang hiánya, ami zavart idéz elő a harmadik országokban; a szabványokkal kapcsolatos integrált megközelítésre szólít fel;

72. megállapítja, hogy általános nyugtalanság tapasztalható azzal kapcsolatban, hogy Oroszország nem lesz képes kielégíteni a hazai és a szerződéses földgázszükségletet, és az energiabiztonság érdekében sürgeti a Bizottságot, hogy szánjon nagyobb forrásokat az EU és Oroszország közötti energiahatékonysági párbeszédre, külön figyelmet fordítva az orosz távhőellátó hálózatok korszerűsítésére és az olajmezőkön jelenleg elégetett földgáz hasznosítására;

73. üdvözli a Tanácsnak Afrika és az EU közötti energiaügyi partnerség kialakítására irányuló kezdeményezését, és kéri, hogy ez a partnerség Afrikában az energiahatékonyságot és a fenntartható növekedést helyezze előtérbe;

*

* *

74. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2008. január 31., csütörtök

Az európai vizeken folytatott halászat: a nemkívánatos járulékos fogások csökkentése és a visszadobás gyakorlatának megszüntetése

P6_TA(2008)0034

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása a nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére irányuló politikáról az európai vizeken folytatott halászat vonatkozásában (2007/2112(INI))

(2009/C 68 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „A nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére és a visszadobás gyakorlatának megszüntetésére irányuló politika az európai vizeken folytatott halászat vonatkozásában” című közleményére (COM(2007)0136),
 - tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen 2. cikkére,
 - tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, a halak visszadobásának csökkentésére vonatkozó közösségi cselekvési tervről szóló közleményére (COM(2002)0656), illetve az Európai Parlament erről szóló 2003. június 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a környezetbarátabb halászati módszerekről szóló, 2006. március 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. évi megállapodásra,
 - tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló irányelv) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2005)0505) és az Európai Parlament ezzel kapcsolatos 2006. november 14-i állásponjtjára ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A6-0495/2007),
- A. mivel a halállomány visszadobásának kérdése olyan világméretű probléma, amely a becslések szerint az évente kifogott hal- és egyéb fajok egynegyedének megfelelő, 7 millió és 27 millió tonna közötti mennyiséget tesz ki, és mivel nem áll rendelkezésre becslés az EU egészére vonatkozóan, noha a FAO becslései szerint az északi-tengeri visszadobások 500 000–880 000 tonnára tehetők;
- B. mivel az ilyen kiterjedt visszadobás károsítja a környezetet, megakadályozza a kimerült állományok helyreállítását, továbbá időbe és energiába kerül a halászati iparágnak;
- C. mivel Borg európai biztos „etikátlanként” jellemezte a visszadobások ilyen mennyiségét;
- D. mivel valamennyi halászati politikában érdekelt fél – különösen a halászati iparág részéről – részvétele alapvető feltétele a tengeri erőforrások fenntartható kezeléséhez hozzájáruló intézkedések meghatározásának;

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL C 69. E, 2004.3.19., 149. o.

⁽³⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 319. o.

⁽⁴⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 86. o.

2008. január 31., csütörtök

- E. mivel a visszadobás olyan jelenség, amely nem egy bizonyos felszereléstípus használatához kapcsolódik, hanem a legtöbb felszerelésnél előfordul – bár egyes felszereléstípusok, mint például a vonóháló más típusoknál nagyobb mértékű visszadobást eredményeznek –, és az adott halászat természete is befolyásolja – amint ez az európai halászat esetében is tapasztalható – ahol szinte kivétel nélkül több halfajt halásznak és ahol nagyobb a visszadobás veszélye; mivel a hagyományos halászat bizonyos területein alacsonyabb lehet a visszadobás aránya, hiszen jobban felhasználják a kifogott halakat, és a halászerületek ismerete segítségével elkerülik a nemkívánatos fogást;
- F. mivel a magas visszadobási arányokkal rendelkező halászat azt eredményezheti, hogy a közvélemény aggódni kezd a halászat környezeti hatása miatt, csökken a bizalom a piacon kapható hal iránt, ami végső soron érinti az értékesítést;
- G. mivel a visszadobást több tényező okozza, beleértve a túlzott mértékű halászati erőfeszítést, a teljes kifogható mennyiségekkel (TAC) és kvótákkal kapcsolatos jelenlegi, a kvótával nem rendelkező halak visszadobását megkövetelő megközelítést, sok halászerületen a felszerelésre vonatkozó előírások és a legkisebb kirakodási méret egymásnak való megfelelésének hiányát, a lefőlözést és egyéb kereskedelmi gyakorlatokat; mivel hagyományosan a halászfelszereléssel és halászati gyakorlatokkal kapcsolatos legtöbb innováció a halfogások növelésére, nem pedig arra irányul, hogy szelektívebb és a környezetet kevésbé károsító módon halásszanak;
- H. mivel a nemzetközi szinten aláírt, a visszadobások és járulékos fogások csökkentése tekintetében konkrét nyilatkozatokat tartalmazó dokumentumok közül az EU elfogadta a FAO felelősségteljes halgazdálkodásról szóló magatartási kódexét és a FAO tengeri madarakra és cápákra vonatkozó nemzetközi cselekvési terveit, az ENSZ környezetvédelmi programjának (Agenda 21) 17. fejezetét, a világ halászatáról szóló római konszenzust, a halászatnak az életbiztonsághoz való fenntartható hozzájárulásáról szóló kiotói nyilatkozatot, az ENSZ tengerjogi egyezménye rendelkezéseinek és az ENSZ Közgyűlése 1994. évi 49/118. számú, illetve 1995. évi 50/25. számú határozata rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló New York-i megállapodást, valamint az 1996. április 15. és 20. között Isztambulban (Törökország) tartott, 95. parlamentközi konferencia állásfoglalását, a veszélyeztetett fajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményt (CITES) és a biológiai sokféleségről szóló egyezményt (CBD);
- I. mivel az EU a regionális halászati szervezetek, valamint a részvételével létrejött két- és többoldalú egyezmények keretében többféle kötelezettségvállalást fogadott el;
1. üdvözlí, hogy a Bizottság újból megkísérli az e komoly témában folytatott megbeszélések ösztönzését azzal a céllal, hogy úgy alakítsák át a közös halászati politika súlypontjait, hogy a visszadobás gyakorlata végleg megszűnjön;
 2. üdvözlí a Bizottság javaslatát mint az első olyan kísérletet, amely a járulékos fogások problémájának mélyére kíván ásni, de hangsúlyozza, hogy sürgősen ki kell dolgozni e környezetvédelmileg fenntarthatatlan, erkölcstelen és sokszor a teljes halfogás 90 %-át kitevő gyakorlat megszüntetésére vonatkozó szabályokat;
 3. rámutat, hogy a kisipari halászat visszadobásokra gyakorolt hatása minimális, és ezért nagyobb közösségi támogatást kér a kisipari part menti és a kisüzemi halászat előmozdítására és fejlesztésére;
 4. üdvözlí továbbá, hogy a visszadobások új meghatározása kiterjed a nem kereskedelmi halfajokra és egyéb fajokra, aminek következtében az ilyen egyéb típusú visszadobásokat is csökkenteni kell;
 5. hangsúlyozza, hogy az EU szakpolitikájának hatékonyan kell kezelnie a járulékos fogások különböző típusait (beleértve, de nem kizárólag, a gerincteleneket, a korallokat, a tengeri emlősöket, a madarakat és a teknősöket) és a környezetbarát fogási módszereket kell támogatnia, amelyek nem veszélyeztetik a tenger biológiai sokféleségét és nem okoznak felesleges károsodást más élő szervezetekben sem;
 6. aggodalommal állapítja meg azonban, hogy igen csekély haladás történt a tengeri madarakra és cápákra vonatkozó közösségi cselekvési tervek kidolgozásában, annak ellenére, hogy a Bizottság emellett 1999-ben kötelezte el magát, és sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb fejezze be mindkét tervet;
 7. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az albatroszokról rendelkezésre álló tudományos szakvéleményeket, mivel jelenleg e madarak – különösen a horogsoros halászat során – olyan nagy mennyiségben pusztulnak el, hogy az a kipusztulásuk veszélyét vetíti elő;

2008. január 31., csütörtök

8. úgy ítéli meg, hogy a nemkívánatos járulékos fogások és a visszadobások csökkentésére irányuló egyik hatékony intézkedés általánosságban a halászati tevékenység csökkentése – mivel a megfogyatkozott állományok nagyrészt méreten aluli halakból állnak –, amelyet a szelektív intézkedések javítása kísér; elismeri, hogy a csökkentett mértékű halászati terhelés jelentős előnyökkel járna az ipar számára azzal, hogy lehetővé teszi a kimerült állományok helyreállítását és azt, hogy produktívabbak legyenek, valamint a fogások válogatása tekintetében időt és erőfeszítést takarít meg;
9. úgy ítéli meg, hogy a járulékos fogások és a visszadobások komoly ökológiai és gazdasági problémát jelentenek, hiszen egyrészt felelősek az egyes ökológiai rendszerekben tapasztalható aránytalanságokért, másrészt egyik legfőbb okozói a magas gazdasági értékkel rendelkező készletek – például tőkehal – kimerülésének;
10. úgy ítéli meg, hogy a visszadobások csökkentése elősegíti a tengeri stratégiáról szóló irányelvben előírt jó környezetvédelmi állapot elérését;
11. úgy ítéli meg, hogy a visszadobások csökkentésére irányuló programokat teljes mértékben be kell vezetni a halászat fenntartható igazgatásáról szóló általános közösségi politikába;
12. úgy ítéli meg, hogy a visszadobások okai halászonként eltérőek és a halászat részletes technikáitól, illetve a halászat típusától függenek, így a megoldásoknak is az egyes esetekhez kell igazodniuk;
13. bár a visszadobás mint általános gyakorlat nem menthető, elismeri, hogy néhány fajról közismert, hogy elengedésük után magas a túlélési arányuk, és hogy az ezekre és a veszélyeztetett és védett fajokra vonatkozó halászati tilalomtól való eltérést engedélyezni kell, amennyiben túlélési képességük megfelelően alátámasztott tudományos tényekkel kimutatható;
14. hangsúlyozza, hogy az új szabályozás hatékonysága az EU halászatával kapcsolatos tudományos vizsgálatokból eredő eredmények megfelelő felhasználásától, valamint az egyes vizek egyedi – egyrésztől azok elhelyezkedéséből és a tengeri organizmusok sokféleségéből, másrésztől pedig az évek óta szokásos fogási gyakorlatokból adódó – jellemzőinek figyelembevételétől függ;
15. gratulál az ipar azon szereplőinek, akik nemrégiben programokba kezdtek a visszadobásokat csökkentő szelektívebb halászfelszerelések és halászati gyakorlatok kidolgozására, és ezáltal arra ösztönöztek másokat, hogy a halászfelszerelések terén meglévő vitathatatlan szakértelmük felhasználásával járuljanak hozzá ehhez a folyamathoz, hogy még innovatívabb technikákat találjanak; sajnálatát fejezi ki a Bizottsághoz intézett néhány olyan beadványban tapasztalható hozzáállás miatt, amelyek a visszadobások csökkentésére irányuló intézkedéseket „kényelmetlennek” tartják;
16. rámutat a halászati tevékenység bizonyos halászatokban megvalósított önkéntes csökkentésének jelentőségére, és kéri olyan mechanizmusok kialakítását, amelyek lehetővé teszik a halászok pénzügyi kompenzálást ezen erőfeszítéseikért;
17. üdvözlí a skót kormány által a skót halászati iparággal együttműködve bevezetett valósidejű lezárások önkéntes rendszerét, amelyben három hetes időszakra lezárják azokat a halászerületeket, ahol a hajók kaptányai nagy mennyiségű méreten aluli tőkehalat észlelnek; úgy véli, hogy az ilyen, Európában elsőként bevezetett rendszerek a halászati iparral teljes együttműködésben hozzájárulhatnak a visszadobások csökkentéséhez;
18. egyetért a Bizottsággal abban, hogy már nem életképes a közös halászati politikának a nemkívánatos járulékos fogások csökkentésére irányuló, klasszikus megközelítése – vagyis a növendék halak visszaengedésének megelőzése érdekében még soha nem tapasztalt mértékben részletes, a halászok bevonása nélkül hozott technikai intézkedések elfogadása a Tanácsban –, és azt olyan programokkal kell kiegészíteni, amelyek arra ösztönzik a halászokat, hogy csökkentsék a nemkívánatos járulékos fogásokat, ugyanakkor figyelembe veszi az egyes halászatok egyedi jellemzőit, így a halászok körében nagyobb elfogadottságot élvezhetnének; úgy ítéli meg azonban, hogy kizárólag a halászfelszerelések és halászati gyakorlatok technikai módosításával lehet elérni a nemkívánatos járulékos fogások csökkentését;
19. megjegyzi, hogy a Bizottság által a leghatékonyabbnak ítélt megoldási lehetőség a visszadobás tiltása, noha egy ilyen tiltás végrehajtása nehézségekbe ütközhet és így szükség lehet a pénzügyi, logisztikai és humán erőforrások növelésére;

2008. január 31., csütörtök

20. úgy ítéli meg, hogy a lefölözés (a megfelelő, szabályos halak visszadobása a piacon magasabb árat elérő halakért) gyakorlatát tiltani kell, annak ellenére, hogy a tiltást nehéz lenne végrehajtani; úgy ítéli meg, hogy néhány hajón ki kell próbálni videó-megfigyelő rendszer bevezetését a végrehajtás megkönnyítése érdekében;

21. megjegyzi, hogy a halászoknak és egyéb érdekelt feleknek meghatározó szerepet kell játszani az ellenőrzésben ahhoz, hogy elfogadják és felelősséget vállaljanak a visszadobások megszüntetésére irányuló politikákért, mivel együttműködésük és részvételük kulcsfontosságú a végrehajtási intézkedések kikényszerítésében; hangsúlyozza, hogy más jogrendszerekben létezik együttműködés és érdemes azokat megvizsgálni, például Kanada és Új-Zéland kísérletezett a halászhajókon a halászok egyetértésével telepített videó-megfigyelő rendszerrel és a visszajelzések szerint ez az intézkedés rendkívül hatékonynak bizonyult a visszadobások megszüntetésében;

22. ösztönzi a Bizottságot, a tagállamokat és az egyéb érdekelt feleket, hogy a halászati gyakorlatok javítása érdekében fontolják meg az ipar számára ösztönzők alkalmazását; úgy véli, hogy az ilyen ösztönzőkre vonatkozóan különféle lehetőségek léteznek, beleértve:

- lehetővé tenni a szelektívebb halászfelszerelést használó hajók számára több idő eltöltését a tengeren és növelni a megengedhető halászati időt,
- a szelektív felszerelést nem használó hajók elől elzárt területen preferenciális hozzáférés biztosítása a szelektív felszerelést használó hajók számára,
- a szelektívebb halászfelszereléssel rendelkező hajók számára annak lehetővé tétele, hogy olyankor is halászassanak, amikor ez mások számára nem megengedett;

23. megjegyzi, hogy a bizonyos halállományok és halállomány-csoportok tekintetében a halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken a 2007. évben alkalmazandó halászati lehetőségekről és a kapcsolódó feltételekről szóló 2006. december 21-i 41/2007/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ már tartalmaz példát a preferenciális hozzáférésre a szelektív halászfelszerelés tekintetében: a válogató rácsot használó, vonóhálós norvéghomár-halászhajók számára rendelkezésre álló, a tengeren eltöltendő további napok révén és egyetért, hogy fontolóra kell venni az ilyen ösztönzőket;

24. meggyőződése, hogy a pozitív és negatív ösztönzők kombinációjára kedvezőbben és sokkal hatékonyabban reagálna az ipar, amelynek lehetőséget kell adni arra, hogy eredményeket mutasson fel; úgy ítéli meg továbbá, hogy a visszadobási tilalmat csak azután szabad végrehajtani, hogy kipróbáltak más típusú negatív ösztönzőket, beleértve a szembőség növelése, a zárt területek és egyéb intézkedések időzített sorozatát;

25. hangsúlyozza, hogy fontos a működőképes ellenőrzési rendszer a visszadobási tilalom bevezetését követően; felhívja a figyelmet arra, hogy a visszadobott halmennyiségre vonatkozó ismeretek hiánya hátrányosan hat a halállomány méretére és a halpusztulásra vonatkozó becslésekre, valamint megnehezíti a méretkövetelményeknek meg nem felelő halak kifogásának megakadályozására irányuló intézkedések kiértékelését; felszólítja a Bizottságot újabb megfigyelési technikák kidolgozására, továbbá ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet az elektronikus hajónapló és a videó-megfigyelő rendszer által kínált lehetőségekre;

26. ragaszkodik ahhoz, hogy a visszadobás egyik fő okát – a lefölözést – illegálissá kell nyilvánítani, és az azt lehetővé tevő felszereléseket – fedélzeti válogató rácsokat a nyílt tengeri halászhajókon – be kell tiltani;

27. egyetért azzal, hogy a legésszerűbb eljárás meghatározott számú kísérleti halászat kiválasztása a végrehajtott visszadobások mennyisége vagy az érintett fajok megőrzési állapota alapján; hangsúlyozza a közösségi halászatok földrajzi sokszínűségének képviselőit több területen kiválasztott kísérleti projekt fontosságát; úgy véli, hogy minden kísérleti projektnek elegendő hajóval kell rendelkeznie ahhoz, hogy lehetővé tegye a halászat változtatosságát és biztosítsa a megfelelő információcserét a halászat többi tagjával; javasolja, hogy két lehetséges halászati tevékenység a különféle, fenékvonóhálós halászat, valamint a tőkehalat fogó és visszadobó halászat; javasolja, hogy amíg e kísérleti projektek zajlanak, más halászatokat is értékelni kell visszadobási arányukra vonatkozóan;

28. javasolja, hogy a legkisebb kirakodott mennyiségre és a legkisebb szembőségre vonatkozó műszaki szabályok összeférhetetlenségéből adódó visszadobási gyakorlatokra prioritásként kell tekinteni, mivel ezeket viszonylag egyszerű orvosolni;

(¹) HL L 15., 2007.1.20., 1. o.

2008. január 31., csütörtök

29. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a balti-tengeri tőkehal-állományról rendelkezésre álló tudományos szakvéleményeket, mivel e halak esetében a fogások nagy arányát járulékos fogásként jegyezték fel;
30. a következő intézkedéscsomagot javasolja az egyes érintett halászerületek tekintetében:
- a halászatok egyes szegmenseiben visszadobott halak és egyéb fajok pontos mennyiségi és fajösszetételre vonatkozó becsléseinek kidolgozása; ezeket az adatokat a halászoknak, tudósoknak és az összes többi érdekelt félnek megbízhatóként és objektívként kell elfogadniuk,
 - megfelelő körülmények biztosítása valamennyi érdekelt fél teljes körű konzultációja, részvétele és együttműködése érdekében, az egyes időszakokra vonatkozó visszadobás csökkentése célmennyiségének (például 50 %-os csökkentés két év alatt) meghatározása előtt; a résztvevők között lennének regionális tanácsadó testületek halászok, tudósok, nemzeti kormányok, a Bizottság és nem kormányzati környezetvédelmi szervezetek; feladatuk lenne a visszaengedések megszüntetésére vonatkozó valamennyi elgondolás feltárása – beleértve a járulékos fogások kirakodását, a technikai intézkedéseket, ideiglenes lezárásokat, lezárt területeket és egyéb intézkedéseket –, valamint a különféle technikákkal kísérletező halászok számára pozitív ösztönzők ajánlása,
 - a tervezett végrehajtási időszak végén az eredmények és annak értékelése, hogy a célokat elérték-e; a sikeres módszereket beépítik a közös halászati politika rendelkezéseibe; amennyiben nem érik el a visszadobások csökkentésére vonatkozó célokat, úgy az arányos intézkedések között szankciók kerülnek bevezetésre,
 - a visszadobással kapcsolatos mennyiségi célok rendszeres felülvizsgálata, a visszadobás végleges megszüntetése céljából,
 - visszadobási tilalom elfogadása egy adott halászat vonatkozásában, ha egyik előző intézkedés sem éri el a visszadobások mennyiségének kívánt csökkenését az intézkedések végrehajtásának kezdetétől számított öt éven belül;
31. felhívja a Bizottságot, hogy szenteljen megkülönböztetett figyelmet annak, hogy az intézkedéseket hogyan lehet a harmadik országok vizein halászó uniós halászflokkokra alkalmazni, és kéri, hogy a legszelektívebb halászati felszereléseket tegye a halászati partnerségi megállapodások keretében történő halászat előfeltételévé;
32. megjegyzi az EU vegyes halászatainak sokszínűségét és fontosságát és arra a következtetésre jut, hogy a visszadobás csökkentésére vonatkozó céloknak tükrözniük kell ezt a sokszínűséget oly módon, hogy nem minden halászatot köteleznek a visszadobás azonos mértékben való csökkentésére, hiszen az eredeti visszadobási mennyiségük eltérő lehet;
33. hangsúlyozza, hogy ha egyes halászatok tekintetében visszadobási tilalmakat fogadnak el, akkor – az olyan rendellenes ösztönzők elkerülése érdekében, mint például piac megteremtése a kisebb halak, vagy kvótán kívül fogott halak számára – az ilyen halak semmilyen körülmények között sem értékesíthetők közvetlen módon; úgy ítéli meg, hogy a hajókat kompenzálni lehet az egyébként visszadobott halak partra szállításának költségei tekintetében; úgy ítéli meg, hogy az ilyen halakat például halliszt- vagy halolaj-előállításra lehetne felhasználni, és az ezzel a lehetőséggel élő társaságok hozzájárulnának a regionális működtetési kompenzációs alaphoz;
34. megjegyzi, hogy az Európai Halászati Alap (EHA) rendelkezik a szelektívebb halászatra, valamint két halászfelszerelés-cserére vonatkozó kísérleti projekt finanszírozásáról és ösztönzi a tagállamokat, hogy használják ki ezeket a programokat; nagyobb adminisztratív rugalmasságra hív fel az EHA pénzeszközeinek felhasználásában a kísérleti projektek gyors végrehajtása érdekében;
35. rámutat arra, hogy a TAC szabályozási rendszere a visszadobások egyik legfőbb oka és hogy intézkedéseket kell elfogadni az elkerülhetetlenül kifogott szabályos méretű, kvótával nem rendelkező fajok kötelező visszadobásának megelőzésére;
36. ajánlja, hogy a járulékos fogásra vonatkozó kvótákat foglalják bele az összes megengedett fogásba, és hogy minden kirakodott járulékos fogást számoljanak fel a kvóta-előírányzatok terhére; amennyiben egy halászat túllépi a járulékos fogásokra vonatkozó kvótáját, azzal a bezárást kockáztatja, továbbá javasolja, hogy valós idejű bezárást vonjon maga után a fiatal állomány túlzott jelenléte a fogásokban; a kvótát a későbbiekben folyamatosan csökkenteni kell a felszerelések átgondoltabb szelektivitásának további ösztönzése érdekében;

2008. január 31., csütörtök

37. megjegyzi, hogy a tagállamoknak jelenleg a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 1998. március 30-i 850/98/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében joguk van a lobogójuk alatt közlekedő hajókra szigorúbb technikai intézkedéseket alkalmazni, amikor azok az EU vizein halásznak; úgy véli, hogy a tagállamoknak nyitottnak kell lenniük új megoldások kipróbálására, amelyeket a Bizottság a hatékonyság tekintetében értékel, valamint bizonyos körülmények között képesnek kell lenniük szelektívebb technikai intézkedéseket alkalmazni a 12 mérföldes part menti övezetükben halászó valamennyi hajóra;

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, a regionális tanácsadó testületeknek, a halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságnak és azoknak a regionális halászatszabályozási szervezeteknek, amelyekhez az EU tartozik.

⁽¹⁾ HL L 125., 1998.4.27., 1. o.

A romákkal kapcsolatos európai stratégia

P6_TA(2008)0035

Az Európai Parlament 2008. január 31-i állásfoglalása a romákkal kapcsolatos európai stratégiáról

(2009/C 68 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 3., 6., 7., 29. és 149. cikkére, amely szerint a tagállamok kötelesek egyenlő jogokat biztosítani minden állampolgárnak,
- tekintettel az EK-Szerződés 13. cikkére, amely alapján az Európai Közösség megfelelő intézkedéseket hozhat annak érdekében, hogy fellépjen a faji vagy etnikai alapú megkülönböztetés ellen,
- tekintettel az Európai Unióban élő romák helyzetéről szóló 2005. április 28-i⁽¹⁾, az Európai Unióban élő roma nők helyzetéről szóló 2006. június 1-jei⁽²⁾, valamint az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv alkalmazására vonatkozó 2007. november 15-i⁽³⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2000/43/EK tanácsi irányelvre, a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK tanácsi irányelvre, valamint a rasszizmus és az idegengyűlölet leküzdéséről szóló kerethatározatra,
- tekintettel a „Rasszizmus és idegengyűlölet az EU tagállamaiban 2007-ben” című, az Alapjogi Ügynökség által közzétett jelentésre,
- tekintettel a 2005-ben létrehozott „A romák beilleszkedésének évtizede” programra és a Roma Oktatási Alapra, amelyeket számos uniós tagállam, tagjelölt ország és más olyan ország hívott életre, amelyekben az európai uniós intézmények meghatározó jelenléttel bírnak,
- tekintettel az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezménye 4. cikkére és az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezményre,
- tekintettel az átfogó cselekvési tervre, amelyet az EBESZ-ben részt vevő államok, köztük az EU tagállamai és tagjelölt államai fogadtak el, amely a romák és szintik helyzetének az EBESZ térségében történő javítását helyezi előtérbe, és amelyben az államok többek között vállalják, hogy további erőfeszítéseket tesznek annak biztosítására, hogy a romák és a szintik teljes mértékben és egyenrangú szereplőként vegyenek részt társadalmainkban, továbbá arra, hogy megszüntessék hátrányos megkülönböztetéseket,

⁽¹⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 129. o.

⁽²⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 283. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0534.

2008. január 31., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és az Alapjogi Ügynökség alapokmányára,
 - tekintettel az etnikai kisebbségek társadalmi integrációjával és a munkaerőpiacon való teljes részvételével foglalkozó magas szintű tanácsadói szakértői csoport által készített, „Az etnikai kisebbségek a munkaerőpiacon – Sürgető felhívás a fokozottabb társadalmi integráció érdekében” című, a Bizottság által 2007-ben kiadott jelentésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az Európában élő 12–15 millió romát, akik közül mintegy 10 millió az Európai Unióban él, faji alapú megkülönböztetés és sok esetben súlyos strukturális diszkrimináció, szegénység, valamint társadalmi kirekesztés, továbbá nemi, életkoron, fogyatékonyságon és szexuális irányultságon alapuló többszörös megkülönböztetés sújtja; mivel az európai romák többsége a 2004. és 2007. évi bővítés után vált uniós polgárrá, és azóta élvezik az uniós polgárok és családjaik tagállamok területén történő szabad mozgására és tartózkodására irányuló jog nyújtotta előnyöket;
- B. mivel a számos európai ország társadalmában hagyományosan jelen lévő és az e társadalmakhoz hozzájáruló európai romák helyzete különbözik az európai nemzeti kisebbségekéétől, ami indokolja a konkrét európai szintű intézkedések szükségességét;
- C. mivel az EU roma lakossága az uniós polgárként őket megillető alapvető jogok, úgymint a szabad mozgáshoz és letelepedéshez való jog gyakorlása közben gyakran néz szembe faji megkülönböztetéssel;
- D. mivel különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak azok a roma személyek és közösségek, amelyek úgy határoztak, hogy a nemzeti állampolgárságuk szerinti uniós tagállam helyett egy másik uniós tagállamban telepednek le;
- E. mivel a romákkal szembeni faji megkülönböztetés elleni küzdelemben, valamint az oktatáshoz, a foglalkoztatáshoz, az egészségügyhez és a lakhatáshoz való jogaik megvédése terén nem történt előrelépés a legtöbb tagállamban, valamint tagjelölt országban;
- F. mivel a szegregációt az oktatás területén továbbra is számos tagállamban tolerálják, mivel a magas színvonalú oktatáshoz való hozzájutásban fellépő ilyen hátrányos megkülönböztetés folytonosan kihat a roma gyermekek azon lehetőségére, hogy fejlesszék és élvezzék a tanulmányi fejlődéshez való jogukat;
- G. mivel a társadalmi kirekesztés, a kizsákmányolás és a bűnözés elleni küzdelem egyik legfontosabb eszköze az oktatás;
- H. mivel a nem megfelelő és egészségtelen életkörülmények és a bizonyítottan létező gettósodás meglehetősen gyakran előforduló jelenségek, valamint a romák rendszerint vagy kényszer-kilakoltatás áldozatai, vagy megakadályozzák őket abban, hogy az ilyen lakóhelyekről elköltözzenek;
- I. mivel a roma közösségekben elfogadhatatlanul magas az átlagos munkanélküliség, ezért speciális intézkedésekre van szükség, amelyek megkönnyítik számukra, hogy munkát találjanak; mivel az európai munkaerőpiac, valamint az egész európai társadalom számára rendkívül hasznos lenne a romák társadalmi integrációja;
- J. mivel az EU-nak számos olyan mechanizmus és eszköz áll rendelkezésére, így például a társadalmi integráció vagy a regionális és foglalkoztatáspolitikák, amelyeket arra lehetne használni, hogy javuljon a romák magas színvonalú oktatáshoz, munkavállaláshoz, lakhatáshoz és egészségügyi ellátáshoz való hozzájárása;
- K. mivel a roma közösségek társadalmi integrációja továbbra is elérendő cél, és megfelelő uniós eszközöket kell használni annak érdekében, hogy hathatós és látható változás történjék e területen;
- L. mivel szükség van a romák hatékony politikai szerepvállalására, különösen az olyan döntések tekintetében, amelyek kihatnak a romák életére és jólétére;

2008. január 31., csütörtök

- M. mivel a cigányellenesség és a romafóbia még mindig széles körben elterjedt Európában, és a szélsőségek által propagált és kiaknázott jelenség, ami rasszista támadások, uszító beszédek, jogtalan kilakoltatások és rendőrségi zaklatás formájában csúcsosodik ki;
- N. mivel a legtöbb roma nő kettős – egyrészt nemi, másrészt etnikai származáson alapuló – diszkrimináció áldozata;
- O. mivel a roma holokauszt (porajmos) tényét el kell ismerni, az európai romák, akárcsak a zsidók és más üldözött csoportok fizikai megsemmisítésére irányuló náci bűnök súlyosságának megfelelő módon;
1. nyomatékosan és nyíltan elítéli a romákat és az egyéb, „cigánynak” tekintett személyeket érő hátrányos megkülönböztetés valamennyi formáját;
 2. üdvözlí a 2007. december 14-i Európai Tanács elnökségi következtetéseit, amelyek szerint „tudatában a romák unióbeli nagyon egyedi helyzetének, felkéri a tagállamokat és az Uniót, hogy minden eszközt vegyenek igénybe a romák társadalmi befogadásának érdekében”, és „felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a meglévő szakpolitikákat és eszközöket, és legkésőbb 2008 júniusáig számoljon be a Tanácsnak az elért eredményekről”;
 3. úgy ítéli meg, hogy az EU és tagállamai osztoznak abbéli felelősségükben, hogy előmozdítsák a romák integrációját, és hogy védelmezzék az európai polgárként őket megillető alapvető jogokat, valamint hogy a látható eredmények elérése érdekében sürgősen fokozniuk kell közös erőfeszítéseiket e területen; felhívja a tagállamokat és az Unió intézményeit, hogy támogassák a szükséges intézkedéseket a romák befogadásának megvalósításához szükséges megfelelő társadalmi és politikai környezet megteremtése érdekében;
 4. sürgeti az új Alapjogi Ügynökséget, hogy helyezze a cigányellenességet munkaprogramja legfontosabb ügyei közé;
 5. megerősíti az EU szerepének fontosságát a romákkal szembeni hátrányos megkülönböztetés elleni harcban, amely gyakran strukturális, ezért – különösen a közös politikák fejlődésére való tekintettel – átfogó, uniós szintű megközelítést igényel, annak elismerése mellett, hogy a politikák végrehajtásához, a romák védelméhez, ösztönzéséhez és kedvező helyzetbe hozásához szükséges létfontosságú hatásköröket, politikai akaratot, időt és forrásokat elsősorban a tagállamoknak kell biztosítaniuk;
 6. sürgeti a Bizottságot egy olyan, a romák társadalmi integrációjára vonatkozó európai keretstratégia kidolgozására, amelynek célja az uniós szintű politikai koherencia e téren való biztosítása, továbbá sürgeti a Bizottságot, hogy alakítson ki a romák integrációjára vonatkozó átfogó közösségi cselekvési tervet, amelynek feladata lesz, hogy pénzügyi támogatást biztosítson a romák társadalmi integrációjára vonatkozó európai keretstratégia végrehajtásához;
 7. sürgeti a Bizottságot, hogy alakítson ki átfogó közösségi cselekvési tervet a romák társadalmi integrációjáról, megjegyezve, hogy e tervet a foglalkoztatás, a szociális ügyek, az esélyegyenlőség, az igazságügy, a szabadságjog, az oktatás, a kulturális és a regionális politika szakterületén az uniós polgárok integrációjáért felelős európai biztosok csoportja készítse el és hajtsa végre;
 8. kéri a Bizottságot, hogy jelöljön ki egy biztost, aki felelős a romákkal kapcsolatos politika összehangolásáért;
 9. sürgeti a Bizottságot, hogy a roma ügyek intézésének hatékony eszközeként ültesse át a gyakorlatba a „romák a romákkal” munkamódszert, és felszólítja a Bizottságot, hogy saját struktúráján belül segítse elő a roma személyzet alkalmazását;
 10. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, a romákkal foglalkozó egységet a romák társadalmi integrációjára vonatkozó európai keretstratégia végrehajtásának koordinálására, a tagállamok közötti együttműködés megkönnyítésére és a tagállamok közötti együttes fellépések koordinálására, valamint a romaügyek általános érvényesítésére minden vonatkozó szervezetben;
 11. felszólítja a Bizottságot, hogy a magánbefektetések esélyegyenlőségre gyakorolt hatását tegye az uniós támogatások odaítélésének egyik fontos és elszámoltatható tényezőjévé oly módon, hogy az uniós finanszírozású projektekre pályázatot benyújtó egyéneket és/vagy jogi személyeket egy esélyegyenlőséggel kapcsolatos elemzés és cselekvési terv elkészítésére és végrehajtására kötelezi;

2008. január 31., csütörtök

12. üdvözlí a Bizottság által bejelentett kezdeményezéseket, beleértve a megkülönböztetés elleni küzdelem felülvizsgált stratégiájáról szóló közleményt, a bevándorlóí háttérrel rendelkező vagy hátrányos helyzetű kisebbséghez tartozó diákok oktatásáról szóló hamarosan megjelenő zöld könyvet, továbbá a 2000/43/EK irányelv végrehajtásával kapcsolatos további lépések megtételére vonatkozó szándékot; különösen üdvözlí azt a magas szintű roma fórum létrehozására irányuló javaslatot, amely a roma ügyek megoldását célzó hatékony politikák megteremtéséhez nyújtana keretet;
13. sürgeti a Bizottságot egy olyan összeurópai válságtérkép megalkotására, amely az Unión belül felméri és megvizsgálja azokat a területeket, ahol a roma közösségeket a legnagyobb mértékben sújtja a szegénység és a társadalmi kirekesztés;
14. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a hátrányos megkülönböztetés elleni jogi szabályozás megerősítésének lehetőségeit az oktatás területén, különös tekintettel az elkülönítés megszüntetésére, és eredményeiről ezen állásfoglalás elfogadásának időpontjától számított egy éven belül számoljon be a Parlamentnek; ismételten hangsúlyozza, hogy a minőségi oktatáshoz való egyenlő hozzáférésnek a romákkal kapcsolatos európai stratégiában prioritásnak kell lennie; sürgeti a Bizottságot, hogy kettőzze meg a tagállamokban olyan tevékenységek finanszírozására és támogatására tett erőfeszítéseit, amelyek a roma gyermekeket már kora gyermekkoruktól integrálják az általános oktatási rendszerbe; sürgeti a Bizottságot, hogy támogasson a romákkal kapcsolatos pozitív cselekvés elősegítésére irányuló programokat a középiskolai és felsőoktatás területén, beleértve a szakképzést, a felnőttoktatást, az élethosszig tartó tanulást és az egyetemi oktatást; sürgeti a Bizottságot, hogy támogasson egyéb, az elkülönítés megszüntetésének pozitív és eredményes modelljeit bemutató programokat;
15. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy küzdjenek a kiskorú romák kizsákmányolása, kéregetésre kényszerítése és iskolakerülése, illetve a roma nők bántalmazása ellen;
16. sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a romák munkaerő-piaci integrációját a képzést és átképzést, a munkaerő-piacon a pozitív cselekvés elősegítését, a hátrányos megkülönböztetést tiltó jogszabályoknak a foglalkoztatás területén történő szigorú betartását, a romák vállalkozói tevékenységét és a roma kisvállalkozások előmozdítását is magukban foglaló intézkedések révén;
17. felszólítja a Bizottságot, hogy a kisvállalkozások beindításának ösztönzése érdekében, valamit a hátrányos helyzetű közösségeket tönkretevő uzsora gyakorlatának helyettesítése céljából fontolja meg a mikrohitelrendszer bevezetésének lehetőségét, amit a magas szintű tanácsadó csoport már fent említett jelentésében is javasolt;
18. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és tagállamokat, hogy támogassák a roma közösségek egészségügyi helyzetét javító, a rendszer egészére vonatkozó nemzeti programokat, különösen egy megfelelő gyermekoltási program bevezetése révén; sürgeti a tagállamokat, hogy haladéktalanul fejezzék be és megfelelően orvoslják egyes roma közösségek szisztematikus kizárását az egészségügyi ellátásból, beleértve többek között az elszigetelt területeken élő közösségeket és az emberi jogokkal való komoly múltbeli vagy jelenlegi visszaéléseket az egészségügyi ellátás területén, beleértve az egészségügyi intézményekben meglévő faji szegregációt és a roma nők erőszakos sterilizációját;
19. sürgeti a Bizottságot, hogy építsen a létező pozitív modellekre a súlyos társadalmi, környezeti és egészségügyi veszélyeket okozó roma szegénytelepek felszámolását célzó programok támogatása végett azokban az országokban, ahol ezek léteznek és olyan más programok támogatása végett, amelyek a romák, így a roma migránsok lakhatásának pozitív és sikeres modelljeként szolgálnak;
20. sürgeti a tagállamokat, hogy oldják meg az olyan táborok problémáját, ahol nincs megfelelő higiénia, egyáltalán nem léteznek biztonsági normák, és ahol sok roma kisgyermek vesztí életét otthoni balesetek, különösen éppen a biztonsági normák hiánya miatt keletkező tüzesetek alkalmával;
21. sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az EU romaügyi politikáját hangolják össze „A romák beilleszkedésének évtizede” programmal, és használják ki a létező kezdeményezéseket, így például a Roma Oktatási Alapot, az EBESZ cselekvési tervét és az Európa Tanács ajánlásait erőfeszítései hatékonyságának e téren történő fokozása érdekében;
22. hangsúlyozza a helyi hatóságok bevonásának fontosságát a romák integrációjának előmozdítására és a megkülönböztetés leküzdésére tett erőfeszítések hatékony megvalósulásának biztosítása érdekében;

2008. január 31., csütörtök

23. felhívja a tagállamokat, hogy a roma közösséget a lehető legalacsonyabb szinten vonják be annak érdekében, hogy a roma embereket képessé tegyék az EU által nyújtott, a romák jogainak és közösségi integrációjának előmozdítására irányuló valamennyi – akár az oktatás és a foglalkoztatás, akár a polgári részvétel terén megjelenő – kezdeményezésre vonatkozó ösztönzők teljes körű kihasználására, mivel a sikeres beilleszkedéshez alulról építkező megközelítésre és közös felelősségvállalásra van szükség; hangsúlyozza a roma emberi erőforrás és szakmai kapacitás kialakításának fontosságát a romáknak a közigazgatás valamennyi szintjébe, köztük az európai intézményekbe történő bevonása érdekében;
24. emlékeztet arra, hogy a tárgyalási és csatlakozási folyamat során minden tagjelölt ország elkötelezte magát a roma közösségek integrációja, valamint az oktatáshoz, a foglalkoztatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz és a lakhatáshoz való jogaik előmozdítása mellett; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje e kötelezettségek teljesítését és a romák helyzetét az összes uniós tagállamban;
25. felhívja a Bizottságot és az érintett hatóságokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a Cseh Köztársaságban, Lety településen található egykori koncentrációs tábor helyszínén felszámolják a disznóhizlaldát, és hogy az üldözés áldozatainak tiszteletére emlékművet építsenek;
26. úgy ítéli meg, hogy behatóbban kellene tanulmányoznia a romák integrációjára vonatkozó európai politikai kihívások különböző szempontjait;
27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a tagjelölt országoknak, az Európa Tanácsnak és az EBESZ-nek.
-

2008. január 31., csütörtök

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

A Parlament elnökének feladatai (az Eljárási Szabályzat 19. cikkének értelmezése)

P6_TA(2008)0024

Az Európai Parlament 2008. január 31-i határozata az Eljárási Szabályzat 19. cikkének értelmezéséről: az elnök feladatai

(2009/C 68 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Alkotmányügyi Bizottsága elnökének 2008. január 24-i levelére,
- tekintettel eljárási szabályzata 201. cikkére,

1. a 19. cikkhez az alábbi értelmezést fogadja el:

„A 19. cikk (1) bekezdését a következőképpen kell értelmezni: az e cikkben biztosított jogkör magában foglalja, hogy az Elnök elutasíthatja a túlzásba vitt indítványokat – mint például ügyrendi javaslatok, eljárási indítványok, szavazáshoz fűzött indokolások, valamint külön szavazások, részenkénti szavazások és név szerinti szavazások iránti kérelmek –, ha meggyőződése szerint nyilvánvaló céljuk és eredményük a Parlament eljárásainak tartós és súlyos obstrukciója, valamint más képviselők jogainak tartós és súlyos korlátozása.”

2. utasítja elnökét, hogy tájékoztatásul továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2008. január 31., csütörtök

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

A személyek külső határokon történő, egyes dokumentumoknak Bulgária, a Cseh Köztársaság, Ciprus, Lettország, Magyarország, Málta, Lengyelország, Románia, Szlovénia és Szlovákia által kiadott nemzeti vízumaikkal egyenértékűként való egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése *I**

P6_TA(2008)0025

Az Európai Parlament 2008. január 31-i jogalkotási állásfoglalása a személyek külső határokon történő, egyes dokumentumoknak Bulgária, a Cseh Köztársaság, Ciprus, Lettország, Magyarország, Málta, Lengyelország, Románia, Szlovénia és Szlovákia által a területükön történő átutazás céljából kiadott nemzeti vízumaikkal egyenértékűként való egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0508 – C6-0279/2007 – 2007/0185(COD))

(2009/C 68 E/08)

(Együtt döntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0508),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 62. cikkének (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0279/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A6-0511/2007),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot, vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2008. január 31., csütörtök

P6_TC1-COD(2007)0185

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. január 31-én került elfogadásra személyek külső határokon történő, egyes dokumentumoknak Bulgária, Ciprus és Románia által a területükön történő átutazás céljából kiadott nemzeti vízumokkal egyenértékűként való egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, 582/2008/EK határozat)

A személyek külső határokon történő, a Svájc és Liechtenstein által kiadott egyes tartózkodási engedélyeknek a tagállamok által történő egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése *I**

P6_TA(2008)0026

Az Európai Parlament 2008. január 31-i jogalkotási állásfoglalása a személyek külső határokon történő, Svájc és Liechtenstein által a területükön történő átutazás céljából kiadott egyes tartózkodási engedélyeknek a tagállamok által történő egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről szóló 896/2006/EK határozat módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0508 – C6-0280/2007 – 2007/0186(COD))

(2009/C 68 E/09)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0508),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 62. cikke 2.a) pontjára, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0280/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A6-0509/2007),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2008. január 31., csütörtök

P6_TC1-COD(2007)0186

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. január 31-én került elfogadásra a személyek külső határokon történő, Svájc és Liechtenstein által a területükön történő átutazás céljából kiadott egyes tartózkodási engedélyeknek a tagállamok által történő egyoldalú elismerésén alapuló ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről szóló 896/2006/EK határozat módosításáról szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, 586/2008/EK határozat)

Az akvakultúrára vonatkozó statisztikák *I**

P6_TA(2008)0027

Az Európai Parlament 2008. január 31-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok által benyújtandó, akvakultúrára vonatkozó statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2006)0864 – C6-0005/2007 – 2006/0286(COD))

(2009/C 68 E/10)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2006)0864),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 285. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0005/2007),
- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
- tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A6-0001/2008),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2006)0286

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. január 31-én került elfogadásra a tagállamok által benyújtandó, akvakultúrára vonatkozó statisztikákról és a 788/96/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, .../2008/EK rendelet)

2008. január 31., csütörtök

A tagállamok különleges intervenciók egységei közötti együttműködés *

P6_TA(2008)0028

Az Európai Parlament 2008. január 31-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió tagállamai különleges intervenciók egységei közötti, válsághelyzetekben történő együttműködés javításáról szóló tanácsi határozat elfogadására irányuló osztrák kezdeményezésről (15437/2006 – C6-0058/2007 – 2007/0803(CNS))

(2009/C 68 E/11)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Osztrák Köztársaság kezdeményezésére (15437/2006),
 - tekintettel az EU-Szerződés 30. és 32. cikkére, valamint 34. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,
 - tekintettel az EU-Szerződés 39. cikkének (1) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0058/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 93. és 51. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A6-0507/2007),
1. jóváhagyja az Osztrák Köztársaság kezdeményezését, annak módosított formájában;
 2. felkéri a Tanácsot a szöveg megfelelő módosítására;
 3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, abban az esetben, ha lényegesen módosítani kívánja az Osztrák Köztársaság kezdeményezését;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Osztrák Köztársaság kormányának.

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

1. módosítás

(4) preambulumbekzdés

(4) Egyetlen tagállam sem rendelkezik a lehetséges, különleges beavatkozást igénylő, nagy horderejű válsághelyzeteket hatékonyan kezelő valamennyi eszközzel, erőforrással és szakértelemmel. Különös jelentősége van ezért annak, hogy a tagállamok más tagállamoktól segítséget kérhessenek.

(4) Egyetlen tagállam sem rendelkezik a lehetséges, különleges beavatkozást igénylő, **különleges vagy** nagy horderejű válsághelyzetek hatékony kezeléséhez szükséges valamennyi eszközzel, erőforrással és szakértelemmel. Különös jelentősége van ezért annak, hogy a tagállamok más tagállamoktól segítséget kérhessenek.

2. módosítás

(5) preambulumbekzdés

(5) Ez a határozat **a felelősségre vonatkozó általános szabályokat határoz meg – többek között a büntetőjogi felelősségre vonatkozóan – annak érdekében, hogy megfelelő jogi keretet határozzon meg arra az esetre, ha az érintett tagállamok megállapodnának a segítségkérésről illetve -nyújtásról. Ezen jogi keret és az illetékes hatóságok nyilatkozata birtokában a tagállamok válsághelyzet esetén a gyorsan reagálhatnak és időt takaríthatnak meg.**

(5) **A terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló 2007/.../IB tanácsi határozat („prümi határozat”) és különösen annak 18. cikke szabályozza a nagy tömegeket vonzó eseményekkel és hasonló nagyszabású eseményekkel, valamint katasztrófákkal és súlyos balesetekkel kapcsolatos, tagállamok közötti rendőrségi segítségnyújtás formáit. Ez a határozat nem terjed ki a prümi határozat**

2008. január 31., csütörtök

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

18. cikkében meghatározott nagy tömegeket vonzó eseményekre, természeti katasztrófákra vagy súlyos balesetekre, de kiegészíti a prúmi határozatnak a tagállamok közötti, egyéb helyzetekre például személyekre, javakra, infrastruktúrára vagy intézményekre súlyos, közvetlen fizikai fenyegetést jelentő, ember által előidézett válság- vagy terrorhelyzetekre, különösen túszejtésre, repülőgép-eltérítésre és hasonló eseményekre vonatkozó, különleges intervenciók egységei által történő rendőrségi segítségnyújtás formáit előíró rendelkezéseit. Ennek szem előtt tartása mellett valamennyi tagállamnak meg kell neveznie azokat az illetékes nemzeti hatóságokat, amelyekhez a másik érintett tagállam segítségkérés vagy beavatkozás iránti kérelmét benyújthatja.

3. módosítás

(5a) preambulumbekkezdés (új)

(5a) E jogi keret és az illetékes hatóságokat feltüntetett összeállítás birtokában a tagállamok válság- vagy terrorhelyzet esetén gyorsan reagálhatnak és időt takaríthatnak meg. Továbbá a tagállamok ilyen helyzetek, és különösen a terrorcselekmények megelőzésére és az azokra való reagálási képességének megerősítése céljából alapvető fontosságú, hogy a különleges intervenciók egységei rendszeresen találkozzanak és közös képzéseket szervezzenek egymás tapasztalatainak hasznosítása érdekében.

4. módosítás

1. cikk

Ez a határozat általános szabályokat és feltételeket állapít meg annak céljából, hogy egy adott tagállam különleges intervenciók egységei segítséget nyújthassanak és/vagy műveletet hajthassanak végre egy másik tagállam (a továbbiakban: a megkereső tagállam) területén abban az esetben, ha az utóbbi tagállam erre felkérte az egységeket, azok pedig ebbe beleegyeztek valamely válsághelyzet megoldása érdekében.

Ez a határozat általános szabályokat és feltételeket állapít meg annak céljából, hogy egy adott tagállam (a továbbiakban „címzett tagállam”) különleges intervenciók egységei segítséget nyújthassanak és/vagy műveletet hajthassanak végre egy másik tagállam (a továbbiakban: a megkereső tagállam) területén abban az esetben, ha az utóbbi tagállam erre felkérte az egységeket, azok pedig ebbe beleegyeztek valamely válsághelyzet megoldása érdekében. **A megkereső tagállam és a címzett tagállam az e határozatot kiegészítő gyakorlati részletekről és végrehajtási rendelkezésekről közvetlenül állapodik meg.**

6. módosítás

2. cikk, 2. pont

2. „válsághelyzet”: bármely olyan ember előidézte helyzet valamely tagállamban, amely súlyos, közvetlen fizikai fenyegetést jelent az érintett tagállamban tartózkodó személyekre vagy az ott található intézményekre nézve, különösen **túszejtés, repülőgép-eltérítés és hasonló események.**

2. „válsághelyzet”: bármely olyan ember előidézte helyzet valamely tagállamban, **amely alapján joggal feltételezhető, hogy olyan bűncselekmény történt, történik vagy fog történni,** amely súlyos, közvetlen fizikai fenyegetést jelent az érintett tagállamban tartózkodó személyekre, **tulajdonra, infrastruktúrára** vagy az ott található intézményekre nézve, különösen **pedig a terrorizmus elleni harcról szóló, 2002. június 13-i 2002/475/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében említett helyzetek.**

⁽¹⁾ HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

2008. január 31., csütörtök

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

7. módosítás

2. cikk, (2a) bekezdés (új)

(2a) „illetékes hatóság”: az a nemzeti hatóság, amely kérheti a különleges intervenciók egységeinek bevetését, illetve engedélyt adhat arra.

8. módosítás

3. cikk, (1) bekezdés

(1) A tagállamok kérhetik, hogy valamely válsághelyzet megoldása érdekében igénybe vehessék egy másik tagállam különleges intervenciók egységeinek segítségét. **A tagállamok szabadon döntenek** arról, hogy e kérést **elfogadják** vagy **elutasítják**, illetve a kérttől eltérő jellegű segítséget **ajánlanak** fel.

(1) **Az illetékes hatóságokhoz intézett, a kért segítség jellegét, valamint az ebből következő műveleti szükségleteket meghatározó kérelemben** a tagállamok kérhetik, hogy valamely válsághelyzet megoldása érdekében igénybe vehessék egy másik tagállam különleges intervenciók egységeinek segítségét. **A címzett tagállam illetékes hatósága** szabadon **dönt** arról, hogy e kérést **elfogadja** vagy **elutasítja**, illetve a kérttől eltérő jellegű segítséget **ajánl** fel.

9. módosítás

4. cikk

A felelősségre vonatkozó általános szabályok

(1) Amennyiben **e határozattal összhangban** egy tagállam tisztségviselői egy másik tagállam területén műveletben vesznek részt, **ez utóbbi tagállam viseli a felelősséget a műveletek során e tisztségviselők által okozott károkért.**

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a károk olyan tevékenységek során keletkeztek, amelyek a megkereső tagállam által kiadott utasításokkal ellentétben álltak, vagy amelyek meghaladták az adott tisztségviselők nemzeti jog szerinti hatáskörét, a következő szabályok alkalmazandók:

- a) az a tagállam, amelynek területén a kár bekövetkezett, a kárt a saját tisztségviselői által okozott kárra vonatkozó feltételeknek megfelelően rendezi;
- b) az a tagállam, amelynek tisztségviselői egy másik tagállam területén valakinek kárt okoztak, teljes mértékben megtéríti ez utóbbi tagállamnak az általa a sértetteknek vagy jogutódjaiknak kifizetett összegeket;
- c) az egyes tagállamok a harmadik személyekkel szembeni jogaik gyakorlásának sérelme nélkül és a b) pontban foglalt rendelkezések kivételével – az ebben a bekezdésben meghatározott esetben – lemondanak a más tagállamoktól elszenvedett károk megtérítésének igényléséről.

Polgári és büntetőjogi felelősség

(1) Amennyiben **e határozat keretében** egy tagállam tisztségviselői egy másik tagállam területén műveletben vesznek részt és/vagy felszerelés használatára kerül sor, a **prími határozat 21. és 22. cikkében megállapított, polgári jogi és büntetőjogi felelősségre vonatkozó rendelkezések alkalmazandók.**

2008. január 31., csütörtök

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

10. módosítás

5. cikk

5. cikk

törölve

Büntetőjogi felelősség

A 3. cikkben említett műveletek során a más tagállam területén műveletben részt vevő tisztségviselők a sérelmükre vagy általuk elkövetett bűncselekmények tekintetében e tagállam tisztségviselőinek minősülnek.

11. módosítás

6. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy **érintett hatóságaik – amennyiben szükséges** – találkozókat tartsanak és közös képzéseket és gyakorlatokat szervezzenek abból a célból, hogy megosszák egymással a válsághelyzetekben való segítségnyújtásra vonatkozó tapasztalataikat, szakértelmüket, valamint általános, gyakorlati és technikai jellegű információkat.

A **résztevő** tagállamok gondoskodnak arról, hogy **különleges intervenció egységeik** találkozókat tartsanak és **rendszeresen** közös képzéseket és gyakorlatokat szervezzenek abból a célból, hogy megosszák egymással a válsághelyzetekben való segítségnyújtásra vonatkozó tapasztalataikat, szakértelmüket, valamint az általános, gyakorlati és technikai jellegű információkat. **E találkozók, képzések és gyakorlatok annak érdekében, hogy az Európai Unió általános költségvetéséből támogatáshoz jussanak, az Unió meghatározott pénzügyi programjaiból finanszírozhatók. Ebben az összefüggésben az EU elnökségét betöltő tagállam törekszik annak biztosítására, hogy sor kerüljön ilyen találkozókra, képzésekre és gyakorlatokra.**

12. módosítás

7. cikk

Az érintett tagállamok közötti eltérő megállapodás hiányában **az egyes tagállamok maguk viselik költségeiket.**

Az érintett tagállamok közötti eltérő megállapodás hiányában **a megkereső tagállam viseli a címzett tagállam különleges intervenció egységeinek a 3. cikk alkalmazásával kapcsolatosan felmerülő műveleti költségeit, beleértve a szállítási és szállásköltségeket.**

13. módosítás

8. cikk, (4a) bekezdés (új)

(4a) E határozat nem teszi lehetővé, hogy a tagállamok bűnüldöző szervei közötti együttműködést szabályozó jelen szabályokat alkalmazzák a harmadik országok megfelelő szerveivel való együttműködésre a nemzeti jogrendszereknek a nemzetközi rendőrségi együttműködésre alkalmazandó meglévő szabályai megkerülése céljából.

2008. január 31., csütörtök

Közösségi postai szolgáltatások ***II

P6_TA(2008)0030

Az Európai Parlament 2008. január 31-i jogalkotási állásfoglalása: a Tanács közös álláspontja a 97/67/EK irányelv közösségi postai szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadásáról (13593/6/2007 – C6-0410/2007 – 2006/0196(COD))

(2009/C 68 E/12)

(Együttdöntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács közös álláspontjára (13593/6/2007 – C6-0410/2007) ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz az első olvasat ⁽²⁾ során intézett javaslatára (COM(2006)0594),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
- tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A6-0505/2007),

1. jóváhagyja a közös álláspontot;
2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a közös álláspontnak megfelelően fogadják el;
3. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
4. utasítja főtitkárát, hogy írja alá a jogalkotási aktust, miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően végrehajtottak, illetve a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 307. E, 2007.12.18., 22. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, 2007.7.11., P6_TA(2007)0336.